

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 293

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

4 Σεπτεμβρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 293/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 293/02

Υπόθεση C-60/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο — Προστασία της διαδικασίας λήψης αποφάσεων των εν λόγω θεσμικών οργάνων — Περιβάλλον — Σύμβαση του Ώρχους — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών — Πληροφορίες, διαβιβασθείσες από τις γερμανικές αρχές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που σχετίζονται με εγκαταστάσεις οι οποίες βρίσκονται στη γερμανική επικράτεια και τις οποίες αφορά η νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Μερική άρνηση προσβάσεως]

2

2017/C 293/03

Υπόθεση C-633/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — London Borough of Ealing κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγή των παροχών υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται στενά με τον αθλητισμό — Άρθρο 133 — Εξαιρέση από την απαλλαγή σε περίπτωση κινδύνου στρεβλώσεως του ανταγωνισμού εις βάρος των εμπορικών επιχειρήσεων που υπόκεινται στον ΦΠΑ — Παροχές υπηρεσιών από οργανισμούς δημοσίου δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα]

3

EL

2017/C 293/04	Υπόθεση C-651/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 — Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, Assogalvanica κ.λπ. [Αίτηση ανατρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (REACH) — Άρθρο 58, παράγραφος 2 — Αδειοδότηση — Άκρωσ ανησυχητικές ουσίες — Εξαιρέση — Κανονισμός που τροποποιεί το παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 — Εγγραφή του τριοξειδίου του χρωμίου στον κατάλογο των ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση]	3
2017/C 293/05	Υπόθεση C-701/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Malpensa Logistica Europa SpA κατά SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Μεταφορές — Έννοια της «εκμεταλλεύσεως γεωγραφικής περιοχής με σκοπό τη διάθεση αερολιμένων ή άλλων τερματικών σταθμών μεταφορικών μέσων σε αεροπορικούς μεταφορείς» — Οδηγίες 2004/17/ΕΚ και 96/67/ΕΚ — Εθνική νομοθεσία μη προβλέπουσα τη διενέργεια διαγωνισμού για την παραχώρηση αερολιμενικών χώρων)	4
2017/C 293/06	Υπόθεση C-76/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — INGSTEEL spol. sro, Metrostav as κατά Úrad pre verejné obstarávanie (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 47, παράγραφοι 1, 4 και 5 — Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια του διαγωνιζομένου — Οδηγίες 89/665/ΕΟΚ και 2007/66/ΕΚ — Ένδικη προσφυγή κατά απόφασης αποκλεισμού διαγωνιζομένου από διαγωνισμό — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα σε αποτελεσματική προσφυγή)	5
2017/C 293/07	Υπόθεση C-89/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Radosław Szoja κατά Sociálna poisťovňa [Προδικαστική παραπομπή — Εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Πρόσωπο που ασκεί μισθωτή και μη μισθωτή δραστηριότητα σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 13, παράγραφος 3 — Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 — Άρθρο 14, παράγραφος 5β — Άρθρο 16 — Αποτελέσματα των αποφάσεων της διοικητικής επιτροπής για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Απαράδεκτο]	6
2017/C 293/08	Υπόθεση C-129/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Túrkevei Tejtermelő Kft. κατά Országos Könyezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Άρθρα 191 και 193 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Δυνατότητα εφαρμογής <i>ratione materiae</i> — Ατμοσφαιρική ρύπανση από παράνομη αποτέφρωση αποβλήτων — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει εις ολόκληρον ευθύνη του κυρίου του ακινήτου εντός του οποίου προκλήθηκε η ρύπανση και του ρυπαίνοντος)	6
2017/C 293/09	Υπόθεση C-133/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Christian Ferenschild κατά JPC Motor SA (Προδικαστική παραπομπή — Πώληση και εγγύηση των καταναλωτικών αγαθών — Οδηγία 1999/44/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Περίοδος ευθύνης του πωλητή — Προθεσμία παραγραφής — Άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο — Μεταχειρισμένα αγαθά — Συμβατικός περιορισμός της ευθύνης του πωλητή)	7
2017/C 293/10	Υπόθεση C-151/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Vakarų Baltijos laivų statykla» UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Απαλλαγή των ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για τη ναυσιπλοία στα ύδατα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας επί των σκαφών — Καύσιμο που χρησιμοποιείται από πλοίο για πλεύση από τον τόπο όπου ναυπηγήθηκε προς λιμάνι έτερου κράτους μέλους προκειμένου να φορτώσει στον λιμένα αυτόν το πρώτο του εμπορικό φορτίο)	8

2017/C 293/11	Υπόθεση C-193/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E κατά Subdelegación del Gobierno en Álava (Προδικαστική παραπομπή — Ίθαγένεια της Ένωσης — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 27, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Περιορισμοί του δικαιώματος εισόδου και του δικαιώματος διαμονής για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας — Απέλαση για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας — Συμπεριφορά που συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας — Πραγματική και ενεστώσα απειλή — Έννοια — Πολίτης της Ένωσης ο οποίος διαμένει στο κράτος μέλος υποδοχής, όπου εκτίει ποινή κάθειρξης επιβληθείσα για την κατ' εξακολούθηση τέλεση του εγκλήματος της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων)	9
2017/C 293/12	Υπόθεση C-354/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ute Kleinsteuber κατά Mars GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρα 1, 2 και 6 — Ίση μεταχείριση — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου — Επαγγελματική σύνταξη — Οδηγία 97/81/ΕΚ — Συμφωνία πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχολήσεως — Ρήτρα 4, σημεία 1 και 2 — Τρόποι του υπολογισμού των θεμελιωμένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Ρύθμιση κράτους μέλους — Διαφορετική μεταχείριση των εργαζομένων με καθεστώς μερικής απασχολήσεως)	9
2017/C 293/13	Υπόθεση C-368/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Assens Havn κατά Navigators Management (UK) Limited (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Αρμοδιότητα στον τομέα των ασφαλειών — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το δικαίωμα του ζημιωθέντος να ασκήσει αγωγή ενώπιον των δικαστηρίων απευθείας κατά του ασφαλιστή του υπαιτίου του ατυχήματος — Ρήτρα παρεκτάσεως δικαιοδοσίας συμφωνηθείσα μεταξύ του ασφαλιστή και του υπαιτίου της ζημίας)	10
2017/C 293/14	Υπόθεση C-388/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Κατ' αποκοπήν ποσό)	11
2017/C 293/15	Υπόθεση C-433/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bayerische Motoren Werke AG κατά Acacia Srl [Προδικαστική παραπομπή — Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διανοητική ιδιοκτησία — Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα — Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρα 81 και 82 — Αγωγή για τη διαπίστωση μη παραποίησης/απομίμησης — Διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων του κράτους μέλους κατοικίας του εναγομένου]	11
2017/C 293/16	Υπόθεση C-231/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Μαΐου 2017 η Vatsava κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Απριλίου 2017 στην υπόθεση T-920/16, Vatsava κατά Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	12
2017/C 293/17	Υπόθεση C-293/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 22 Μαΐου 2017 — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu κατά College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland	12
2017/C 293/18	Υπόθεση C-294/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 22 Μαΐου 2017 — Stichting Werkgroep Behoud de Peel κατά College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Υπόθεση C-326/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 31 Μαΐου 2017 — Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) κ.λπ. κατά Z	16

2017/C 293/20	Υπόθεση C-330/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Ιουνίου 2017 — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. κατά Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Υπόθεση C-367/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2017 — S κατά EA κ.λπ.	17
2017/C 293/22	Υπόθεση C-369/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Ιουνίου 2017 — Shajin Ahmed κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	19
2017/C 293/23	Υπόθεση C-388/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 29 Ιουνίου 2017 — Konkurrensverket κατά SJ AB	19
2017/C 293/24	Υπόθεση C-392/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) στις 29 Ιουνίου 2017 — Sindicatul Energia Oradea κατά SC Termoelectrica SA	20
2017/C 293/25	Υπόθεση C-399/17: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	20
2017/C 293/26	Υπόθεση C-404/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Σουηδία) στις 6 Ιουλίου 2017 — A κατά Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö	21
2017/C 293/27	Υπόθεση C-416/17: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	22
2017/C 293/28	Υπόθεση C-419/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2017 η Deza, a.s. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 11 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-115/15, Deza, a.s. κατά ECHA	23
2017/C 293/29	Υπόθεση C-427/17: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	24
2017/C 293/30	Υπόθεση C-428/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2017 η Meta Group Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-744/14, Meta Group κατά Επιτροπής	25
2017/C 293/31	Υπόθεση C-450/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2017 η Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 16 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	27

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 293/32	Υπόθεση T-644/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — ADR Center κατά Επιτροπής («Χρηματοδοτική συνδρομή — Γενικό πρόγραμμα “Θεμελιώδη δικαιώματα και δικαιοσύνη” για την περίοδο 2007-2013 — Ειδικό πρόγραμμα “Αστική Δικαιοσύνη” — Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση αποτελούσα εκτελεστό τίτλο — Άρθρο 299 ΣΛΕΕ — Αρμοδιότητα του εκδότη της πράξεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Αίτημα προκειμένου να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην πληρωμή του οφειλόμενου υπολοίπου δυνάμει συμφωνιών επιχορηγήσεως — Μερικός αναχαρακτηρισμός της προσφυγής — Ρήτρα διαιτησίας — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Επιλέξιμες δαπάνες»)	29
2017/C 293/33	Υπόθεση T-143/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Ισπανία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΙΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ισπανία — Αποσυνδεδεμένες άμεσες ενισχύσεις για τα έτη αιτήσεων 2008 και 2009 — Πλημμέλειες στο σύστημα ελέγχου — Καθορισμός των δειγμάτων ελέγχου — Βάρος αποδείξεως — Ενισχύσεις αγροτικής ανάπτυξης στην Αυτόνομη Κοινότητα της Καστίλλης και Λεόν για τα έτη αιτήσεων 2009 και 2010 — Επιτόπιοι έλεγχοι — Βασικοί έλεγχοι — Αναλογικότητα)	29

2017/C 293/34	Υπόθεση T-287/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Βέλγιο κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από το Βέλγιο — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Μη ανάκτηση λόγω αμέλειας που μπορεί να καταλογισθεί σε φορέα του κράτους μέλους — Μη εξάντληση κάθε δυνατού ενδίκου βοηθήματος — Αναλογικότητα)	30
2017/C 293/35	Υπόθεση T-309/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Cafés Pont κατά EUIPO — Giordano Vini (Art's Café) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Art's Café — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, και άρθρο 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	31
2017/C 293/36	Υπόθεση T-780/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Mediaexpert κατά EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης mediaexpert — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα mediaexpert — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α' και άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απόδειξη της υπάρξεως, της εγκυρότητας και της εκτάσεως της προστασίας του προγενέστερου σήματος — Πιστοποιητικό καταχώρισεως του προγενέστερου σήματος — Μετάφραση — Κανόνες 37 έως 39 και κανόνας 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]	31
2017/C 293/37	Υπόθεση T-812/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — BPC Lux 2 κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση των πορτογαλικών αρχών για την εξυγίανση του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος Banco Espírito Santo — Δημιουργία και κεφαλαιοποίηση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έλλειψη έννομου συμφέροντος — Απαράδεκτο)	32
2017/C 293/38	Υπόθεση T-423/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — De Masi κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΕ) 1049/2001 — Έγγραφα που αφορούν τις εργασίες της ομάδας Κώδικας δεοντολογίας (φορολογία των επιχειρήσεων) που έχει συσταθεί από το Συμβούλιο — Απάντηση στις αρχικές αιτήσεις κατόπιν εξεύρεσης λογικής λύσης — Έλλειψη επιβεβαιωτικής αποφάσεως — Απαράδεκτο]	32
2017/C 293/39	Υπόθεση T-716/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — Pfizer κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Τελωνειακή Ένωση — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική και στατιστική ονοματολογία — Κατάταξη στη συνδυασμένη ονοματολογία — Δασμολογικές διακρίσεις — Δασμοί που εφαρμόζονται στα εμπορεύματα τα οποία εμπίπτουν στις δασμολογικές διακρίσεις — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	33
2017/C 293/40	Υπόθεση T-849/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — PGNiG Supply & Trading κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Αίτηση της Bundesnetzagentur για τροποποίηση των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες εκμεταλλεύσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποιήσεως των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	34
2017/C 293/41	Υπόθεση T-883/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — Πολωνία κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Αίτηση της Bundesnetzagentur για τροποποίηση των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες εκμεταλλεύσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποιήσεως των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	34
2017/C 293/42	Υπόθεση T-130/17 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Αίτηση της Bundesnetzagentur για τροποποίηση των όρων παρεκκλίσεως από τους κανόνες της Ένωσης για την εκμετάλλευση του αγωγού φυσικού αερίου OPAL — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποιήσεως των όρων παρεκκλίσεως από τους κανόνες της Ένωσης — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	35

2017/C 293/43	Υπόθεση T-131/17 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — Argus Security Projects κατά ΕΥΕΔ (Ασφαλιστικά μέτρα — ΕΥΕΔ — Είσπραξη με συμφητισμό — Αίτηση προσωρινών μέτρων — Χρηματική ζημία — Καθήκον επιμέλειας — Έλλειψη επειγόντος)	35
2017/C 293/44	Υπόθεση T-244/17 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — António Conde & Companhia κατά Επιτροπής (Προσωρινά μέτρα — Αλιευτικό σκάφος — Οργάνωση Αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού — Παραδεκτό — Ασφαλιστικά μέτρα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος)	36
2017/C 293/45	Υπόθεση T-392/17: Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2017— ΤΕ κατά Επιτροπής	36
2017/C 293/46	Υπόθεση T-400/17: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2017 — Deza κατά Επιτροπής	37
2017/C 293/47	Υπόθεση T-421/17: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2017 — Leino-Sandberg κατά Κοινοβουλίου	38
2017/C 293/48	Υπόθεση T-422/17: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2017 — UF κατά EPSO	38
2017/C 293/49	Υπόθεση T-443/17: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — António Conde & Companhia κατά Επιτροπής	39
2017/C 293/50	Υπόθεση T-86/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2017 — Aston Martin Lagonda κατά EUIPO (Αναπαράσταση πλέγματος στο εμπρόσδιο τμήμα μηχανοκίνητου οχήματος)	40
2017/C 293/51	Υπόθεση T-88/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2017 — Aston Martin Lagonda κατά EUIPO (Αναπαράσταση περσίδων ψυγείου αυτοκινήτου)	40
2017/C 293/52	Υπόθεση T-38/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2017 — DQ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	40
2017/C 293/53	Υπόθεση T-203/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — GY κατά Επιτροπής . . .	41

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 293/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 283 της 28.8.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 277 της 21.8.2017

EE C 269 της 14.8.2017

EE C 256 της 7.8.2017

EE C 249 της 31.7.2017

EE C 239 της 24.7.2017

EE C 231 της 17.7.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-60/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο — Προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων των εν λόγω θεσμικών οργάνων — Περιβάλλον — Σύμβαση του Όρχους — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών — Πληροφορίες, διαβιβασθείσες από τις γερμανικές αρχές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που σχετίζονται με εγκαταστάσεις οι οποίες βρίσκονται στη γερμανική επικράτεια και τις οποίες αφορά η νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Μερική άρνηση προσβάσεως]

(2017/C 293/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart και P. Mihaylova)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Δεκεμβρίου 2014, *Saint-Gobain Glass Deutschland* κατά Επιτροπής (T-476/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1059).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 17ης Ιανουαρίου 2013, περί αρνήσεως παροχής πλήρους προσβάσεως στον κατάλογο που διαβίβασε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στο μέτρο που το έγγραφο αυτό περιέχει πληροφορίες για ορισμένες εγκαταστάσεις της *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH*, οι οποίες βρίσκονται στη γερμανική επικράτεια, όσον αφορά προκαταρκτικές κατανομές καθώς και τις δραστηριότητες και τα επίπεδα παραγωγικής ικανότητας σε σχέση με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) κατά τη διάρκεια των ετών 2005 έως 2010, την απόδοση των εγκαταστάσεων και τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής που κατανεμήθηκαν προκαταρκτικώς για την περίοδο από το έτος 2013 έως το έτος 2020.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH* στην πρωτοβάθμια διαδικασία καθώς και στην παρούσα αναιρετική διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 27.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — London Borough of Ealing κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-633/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγή των παροχών υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται στενά με τον αθλητισμό — Άρθρο 133 — Εξαίρεση από την απαλλαγή σε περίπτωση κινδύνου στρεβλώσεως του ανταγωνισμού εις βάρος των εμπορικών επιχειρήσεων που υπόκεινται στον ΦΠΑ — Παροχές υπηρεσιών από οργανισμούς δημοσίου δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα]

(2017/C 293/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

London Borough of Ealing

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 133, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία εξαρτά τη χορήγηση της απαλλαγής από τον ΦΠΑ στους οργανισμούς δημοσίου δικαίου που παρέχουν υπηρεσίες συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό ή τη σωματική αγωγή, υπό την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας αυτής, από την τήρηση της προϋποθέσεως του άρθρου 133, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ', της ίδιας οδηγίας, καίτοι, αφενός, την 1η Ιανουαρίου 1989, το οικείο κράτος μέλος δεν είχε υπαγάγει το σύνολο των εν λόγω υπηρεσιών στον ΦΠΑ και, αφετέρου, οι επίμαχες παροχές υπηρεσιών δεν είχαν τύχει απαλλαγής από τον ΦΠΑ πριν επιβληθεί η τήρηση της ανωτέρω προϋποθέσεως.
- 2) Το άρθρο 133, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία εξαρτά τη χορήγηση της απαλλαγής από τον ΦΠΑ στους οργανισμούς δημοσίου δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που παρέχουν υπηρεσίες συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό ή τη σωματική αγωγή, υπό την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας αυτής από την τήρηση της προϋποθέσεως του άρθρου 133, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ', της ίδιας οδηγίας, χωρίς να προβλέπει την προϋπόθεση αυτή και για τους οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οι οποίοι δεν διέπονται από το δημόσιο δίκαιο και οι οποίοι προβαίνουν σε τέτοιου είδους παροχές υπηρεσιών.

⁽¹⁾ EE C 59 της 15.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 — Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, Assogalvanica κ.λπ.

(Υπόθεση C-651/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση ανατρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (REACH) — Άρθρο 58, παράγραφος 2 — Αδειοδότηση — Άκρως ανησυχητικές ουσίες — Εξαίρεση — Κανονισμός που τροποποιεί το παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 — Εγγραφή του τριοξειδίου του χρωμίου στον κατάλογο των ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση]

(2017/C 293/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσιούσες: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH κ.λπ. (πλήρης κατάλογος των αναρρεσιουσών παρατίθεται στο δικόγραφο της αιτήσεως ανατρέσεως) (εκπρόσωποι: C. Mereu, avocat, J. Beck, Solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και K. Talabér-Ritz), Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: W. Broere και M. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS) κ.λπ. (πλήρης κατάλογος των λοιπών διαδίκων παρατίθεται στο δικόγραφο της αίτησεως αναίρεσεως) (εκπρόσωποι: C. Mereu, avocat, J. Beck, Solicitor)

Παραμβαίνουσα υπέρ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas και J. Traband)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Η Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) και οι λοιπές ανααιρεσείουσες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα I της παρούσας αποφάσεως φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 29.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Malpensa Logistica Europa SpA κατά SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Υπόθεση C-701/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Μεταφορές — Έννοια της «εκμεταλλεύσεως γεωγραφικής περιοχής με σκοπό τη διάθεση αερολιμένων ή άλλων τερματικών σταθμών μεταφορικών μέσων σε αεροπορικούς μεταφορείς» — Οδηγίες 2004/17/EK και 96/67/EK — Εθνική νομοθεσία μη προβλέπουσα τη διενέργεια διαγωνισμού για την παραχώρηση αερολιμενικών χώρων)

(2017/C 293/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Malpensa Logistica Europa SpA

κατά

SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA

παρισταμένης της: Beta-Trans SpA

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της οδηγίας 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν προβλέπει προηγούμενη διαδικασία δημόσιου διαγωνισμού για τις παραχωρήσεις, έστω και προσωρινές, χώρων προοριζόμενων για την παροχή αερολιμενικών υπηρεσιών εδάφους, για τις οποίες δεν καταβάλλεται αμοιβή από τον διαχειριστή του αερολιμένα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — INGSTEEL spol. sro, Metrostav as κατά Úrad pre verejné obstarávanie

(Υπόθεση C-76/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 47, παράγραφοι 1, 4 και 5 — Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια του διαγωνιζομένου — Οδηγίες 89/665/ΕΟΚ και 2007/66/ΕΚ — Ένδικη προσφυγή κατά αποφάσεως αποκλεισμού διαγωνιζομένου από διαγωνισμό — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα σε αποτελεσματική προσφυγή)

(2017/C 293/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

κατά

Úrad pre verejné obstarávanie

παρισταμένης της: Slovenský futbalový zväz

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή δύναται να αποκλείσει διαγωνιζόμενο από διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, με το αιτιολογικό ότι αυτός δεν πληροί τη σχετική με τη χρηματοοικονομική επάρκεια προϋπόθεση που έχει τεθεί με την προκήρυξη του διαγωνισμού, σύμφωνα με την οποία απαιτείται η προσκόμιση βεβαίωσης τραπεζικού ιδρύματος που να πιστοποιεί ότι το ίδρυμα αυτό δεσμεύεται να χορηγήσει δάνειο ύψους αντίστοιχου προς το ποσό που ορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και εγγυάται ότι ο διαγωνιζόμενος θα έχει στη διάθεσή του το ποσό αυτό καθόλη τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης.
- 2) Το άρθρο 47, παράγραφος 5, της οδηγίας 2004/18 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, απαιτείται η προσκόμιση βεβαίωσης τραπεζικού ιδρύματος με την οποία να δεσμεύεται το ίδρυμα ότι θα χορηγήσει δάνειο ύψους αντίστοιχου με το καθοριζόμενο στην προκήρυξη του διαγωνισμού ποσό και να εγγυάται στον διαγωνιζόμενο ότι θα έχει το ποσό αυτό στη διάθεσή του καθόλη τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης, το γεγονός ότι τα τραπεζικά ιδρύματα στα οποία έχει απευθυνθεί ο διαγωνιζόμενος θεωρούν ότι δεν είναι σε θέση να του χορηγήσουν βεβαίωση με τέτοιο περιεχόμενο μπορεί να αποτελέσει «βάσιμο λόγο», κατά την έννοια του ως άνω άρθρου, του οποίου η συνδρομή συνεπάγεται ότι ο διαγωνιζόμενος έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την οικονομική και χρηματοοικονομική του επάρκεια με οποιοδήποτε άλλο έγγραφο κριθεί κατάλληλο από την αναθέτουσα αρχή, υπό την προϋπόθεση ότι ο διαγωνιζόμενος αυτός αδυνατούσε αντικειμενικά να προσκομίσει τα ζητούμενα από την αναθέτουσα αρχή έγγραφα, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 25.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Radosław Szoja κατά Sociálna poisťovňa

(Υπόθεση C-89/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Πρόσωπο που ασκεί μισθωτή και μη μισθωτή δραστηριότητα σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 13, παράγραφος 3 — Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 — Άρθρο 14, παράγραφος 5β — Άρθρο 16 — Αποτελέσματα των αποφάσεων της διοικητικής επιτροπής για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως — Απαράδεκτο]

(2017/C 293/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Radosław Szoja

κατά

Sociálna poisťovňa

παρισταμένης της: WEBUNG, s.r.o.

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να προσδιοριστεί η εφαρμοστέα, δυνάμει της διατάξεως αυτής, εθνική νομοθεσία σε πρόσωπο, όπως ο εκκαλών της κύριας δίκης, που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα και μη μισθωτή δραστηριότητα σε διαφορετικά κράτη μέλη, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 5β, και στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 465/2012.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 17.5.2016

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Túrkevei Tejtermelő Kft. κατά Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Υπόθεση C-129/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Άρθρα 191 και 193 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Δυνατότητα εφαρμογής *ratione materiae* — Ατμοσφαιρική ρύπανση από παράνομη αποτέφρωση αποβλήτων — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει εις ολόκληρον ευθύνη του κυρίου του ακινήτου εντός του οποίου προκλήθηκε η ρύπανση και του ρυπαίνοντος)

(2017/C 293/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Türkevei Tejtermelő Kft.

κατά

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις της οδηγίας 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, έχουν, υπό το πρίσμα των άρθρων 191 και 193 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι, εφόσον η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης περίπτωση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/35, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, πέραν των φορέων εκμετάλλευσης των ακινήτων όπου προκλήθηκε παράνομη ρύπανση, αναγνωρίζει ως εις ολόκληρον υπεύθυνους μιας τέτοιας περιβαλλοντικής ζημίας και μια άλλη κατηγορία προσώπων, ήτοι τους κυρίους των εν λόγω ακινήτων, χωρίς να χρειάζεται να αποδειχθεί η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς των εν λόγω κυρίων των ακινήτων και της διαπιστωθείσας ζημίας, υπό την προϋπόθεση ότι η κανονιστική αυτή ρύθμιση συνάδει προς τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, καθώς και προς κάθε σχετική διάταξη των Συνθηκών ΕΕ και ΛΕΕ και των πράξεων του παράγωγου δικαίου της Ένωσης.
- 2) Το άρθρο 16 της οδηγίας 2004/35 και το άρθρο 193 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι, εφόσον η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης περίπτωση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/35, δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας οι κύριοι των ακινήτων εντός των οποίων προκλήθηκε παράνομη ρύπανση όχι μόνο θεωρούνται υπεύθυνοι για την περιβαλλοντική αυτή ζημία εις ολόκληρον με τους φορείς εκμετάλλευσης των ακινήτων αυτών, αλλά η αρμόδια εθνική διοικητική αρχή μπορεί επίσης να τους επιβάλει πρόστιμο, υπό την προϋπόθεση ότι μια τέτοια κανονιστική ρύθμιση είναι ικανή να συμβάλει στην επίτευξη του σκοπού της ενισχυμένης προστασίας και ότι ο τρόπος καθορισμού του ύψους του προστίμου δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του σκοπού αυτού, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian Ferenschild κατά JPC Motor SA

(Υπόθεση C-133/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Πώληση και εγγύηση των καταναλωτικών αγαθών — Οδηγία 1999/44/EK — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Περίοδος ευθύνης του πωλητή — Προθεσμία παραγραφής — Άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο — Μεταχειρισμένα αγαθά — Συμβατικός περιορισμός της ευθύνης του πωλητή)

(2017/C 293/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christian Ferenschild

κατά

JPC Motor SA

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε κανόνα κράτους μέλους ο οποίος επιτρέπει προθεσμία παραγραφής της αξίωσης του καταναλωτή βραχύτερη των δύο ετών από την παράδοση του αγαθού, όταν το εν λόγω κράτος μέλος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που παρέχει η δεύτερη περίπτωση των ως άνω διατάξεων της εν λόγω οδηγίας και ο πωλητής έχει συμφωνήσει με τον καταναλωτή περίοδο ευθύνης του πωλητή μικρότερη των δύο ετών, ήτοι ενός έτους, ως προς το οικείο μεταχειρισμένο αγαθό.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 30.05.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Vakarų Baltijos laivų statykla» UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-151/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Απαλλαγή των ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για τη ναυσιπλοΐα στα ύδατα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας επί των σκαφών — Καύσιμο που χρησιμοποιείται από πλοίο για πλεύση από τον τόπο όπου ναυπηγήθηκε προς λιμάνι έτερου κράτους μέλους προκειμένου να φορτώσει στον λιμένα αυτόν το πρώτο του εμπορικό φορτίο)

(2017/C 293/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Vakarų Baltijos laivų statykla» UAB

κατά

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαλλαγή εφαρμόζεται στα καύσιμα που χρησιμοποιούνται προκειμένου ένα πλοίο να πλεύσει χωρίς φορτίο από λιμένα κράτους μέλους, εν προκειμένω τον λιμένα στον οποίο ναυπηγήθηκε το πλοίο, προς λιμένα άλλου κράτους μέλους, για να φορτώσει στον λιμένα αυτόν εμπορεύματα που θα μεταφερθούν εν συνεχεία σε λιμένα τρίτου κράτους μέλους.
- 2) Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/96 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, με την οποία αποκλείεται η εφαρμογή της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή απαλλαγής με την αιτιολογία ότι ο εφοδιασμός πλοίου με ενεργειακά προϊόντα πραγματοποιήθηκε χωρίς να τηρηθούν οι τυπικές απαιτήσεις που προβλέπονται από την εθνική αυτή ρύθμιση, παρότι ο εν λόγω εφοδιασμός είναι σύμφωνος προς όλες τις προϋποθέσεις εφαρμογής που προβλέπονται από την επίμαχη διάταξη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ε κατά Subdelegación del Gobierno en Álava

(Υπόθεση C-193/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ίθαγένεια της Ένωσης — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 27, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Περιορισμοί του δικαιώματος εισόδου και του δικαιώματος διαμονής για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας — Απέλαση για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας — Συμπεριφορά που συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας — Πραγματική και ενεστώσα απειλή — Έννοια — Πολίτης της Ένωσης ο οποίος διαμένει στο κράτος μέλος υποδοχής, όπου εκτίει ποινή κάθειρξης επιβληθείσα για την κατ' εξακολούθηση τέλεση του εγκλήματος της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων)

(2017/C 293/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E

κατά

Subdelegación del Gobierno en Álava

Διατακτικό

Το άρθρο 27, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο κρατείται σε σωφρονιστικό κατάστημα κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της απόφασης περί απελάσεως, χωρίς να υπάρχει προοπτική απολύσεώς του στο εγγύς μέλλον, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να συνιστά η συμπεριφορά του, σε σχέση με θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας του κράτους μέλους υποδοχής, απειλή με πραγματικό και ενεστώτα χαρακτήρα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 251 της 11.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ute Kleinstieber κατά Mars GmbH

(Υπόθεση C-354/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρα 1, 2 και 6 — Ίση μεταχείριση — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου — Επαγγελματική σύνταξη — Οδηγία 97/81/ΕΚ — Συμφωνία πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχολήσεως — Ρήτρα 4, σημεία 1 και 2 — Τρόποι του υπολογισμού των θεμελιωμένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Ρύθμιση κράτους μέλους — Διαφορετική μεταχείριση των εργαζομένων με καθεστώς μερικής απασχολήσεως)

(2017/C 293/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Verden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ute Kleinstaub

κατά

Mars GmbH

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 4, σημεία 1 και 2, της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησης, που συνήφθη στις 6 Ιουνίου 1997, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES, όπως έχει τροποποιηθεί, και το άρθρο 4 της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία, για τον υπολογισμό του ύψους επαγγελματικής συντάξεως, διακρίνει μεταξύ του εισοδήματος το οποίο υπολείπεται του ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών που ισχύει στο σύστημα υποχρεωτικής ασφαλίσεως γήρατος και του εισοδήματος από εργασία το οποίο το υπερβαίνει, και δεν εφαρμόζει, όσον αφορά τα εισοδήματα από εργασία μερικής απασχολήσεως, τη μέθοδο κατά την οποία αρχικώς υπολογίζονται οι καταβλητέες αποδοχές για την αντίστοιχη εργασία πλήρους απασχολήσεως, εν συνεχεία υπολογίζεται βάσει των αποδοχών αυτών, αφενός, το τμήμα των αποδοχών που υπολείπεται του ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών και, αφετέρου, το τμήμα που υπερβαίνει το όριο αυτό, και εν τέλει μεταφέρεται η αναλογία αυτή επί των μειωμένων αποδοχών από την εργασία μερικής απασχολήσεως.
- 2) Η ρήτρα 4, σημεία 1 και 2, της εν λόγω συμφωνίας-πλαίσου και το άρθρο 4 της οδηγίας 2006/54 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία, στο πλαίσιο του υπολογισμού του ύψους της επαγγελματικής συντάξεως εργαζομένης που έχει συμπληρώσει περιόδους εργασίας πλήρους απασχολήσεως και περιόδους εργασίας μερικής απασχολήσεως, καθορίζει ενιαίο ποσοστό απασχολήσεως για τη συνολική διάρκεια της εργασιακής σχέσεως, στον βαθμό που αυτή η μέθοδος υπολογισμού της συντάξεως γήρατος δεν παραβιάζει τον κανόνα *pro rata temporis*. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει ότι όντως αυτό συμβαίνει εν προκειμένω.
- 3) Τα άρθρα 1 και 2, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση που προβλέπει επαγγελματική σύνταξη της οποίας το ύψος αντιστοιχεί στην αναλογία της διάρκειας των ετών υπηρεσίας προς την χρονική περίοδο από την έναρξη της υπηρεσίας στην επιχείρηση μέχρι τη συμπλήρωση του κανονικού ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως που ισχύει στο σύστημα υποχρεωτικής ασφαλίσεως γήρατος, και καθορίζει συναφώς ανώτατο όριο συντάξιμων ετών υπηρεσίας.

(¹) EE C 350 της 26.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Assens Havn κατά Navigators Management (UK) Limited

(Υπόθεση C-368/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Αρμοδιότητα στον τομέα των ασφαλειών — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το δικαίωμα του ζημιωθέντος να ασκήσει αγωγή ενώπιον των δικαστηρίων απευθείας κατά του ασφαλιστή του υπαιτίου του ατυχήματος — Ρήτρα παρεκτάσεως δικαιοδοσίας συμφωνηθείσα μεταξύ του ασφαλιστή και του υπαιτίου της ζημίας)

(2017/C 293/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Assens Havn

κατά

Navigators Management (UK) Limited

Διατακτικό

Το άρθρο 13, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι ο ζημωθής που έχει τη δυνατότητα να εναγάγει ευθέως τον ασφαλιστή του υπατίου της ζημίας την οποία υπέστη δεν δεσμεύεται από ρήτρα παρεκτάσεως δικαιοδοσίας συμφωνηθείσα μεταξύ του εν λόγω ασφαλιστή και του υπατίου της ζημίας.

(¹) EE C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-388/16) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Κατ' αποκοπήν ποσό)

(2017/C 293/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Nicolae και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. Sampol Pucurull και A. Rubio González)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη έχοντας λάβει κατά την ημερομηνία εκπομπής της προθεσμίας που είχε ταχθεί με το έγγραφο οχλήσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ήτοι στις 20 Σεπτεμβρίου 2015, τα μέτρα που απαιτούνταν για την εκτέλεση της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Επιτροπή κατά Ισπανίας (C-576/13, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2430), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Υποχρεώνει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους τριών εκατομμυρίων ευρώ.
- 3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bayerische Motoren Werke AG κατά Acacia Srl

(Υπόθεση C-433/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διανοητική ιδιοκτησία — Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα — Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρα 81 και 82 — Αγωγή για τη διαπίστωση μη παραποίησης/απομίμησης — Διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων του κράτους μέλους κατοικίας του εναγομένου]

(2017/C 293/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bayerische Motoren Werke AG

κατά

Acacia Srl

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι η ένσταση ελλείψεως δικαιοδοσίας που προβάλλεται με την πρώτη πράξη άμυνας, επικουρικός σε σχέση με άλλες δικονομικές ενστάσεις οι οποίες προβλήθηκαν με την ίδια πράξη, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας του επιληφθέντος δικαστηρίου, οπότε δεν συντρέχει παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας δυνάμει του άρθρου αυτού.
- 2) Το άρθρο 82 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, έχει την έννοια ότι οι κατά το άρθρο 81, στοιχείο β', του κανονισμού αγωγές για τη διαπίστωση μη παραποίησης/απομίμησης πρέπει να ασκούνται, σε περίπτωση που ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώπιον των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων του κράτους μέλους αυτού, εκτός εάν συντρέχει παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας κατά την έννοια των άρθρων 23 ή 24 του κανονισμού 44/2001 και με την επιφύλαξη των περιπτώσεων εκκρεμοδικίας και συνάφειας που προβλέπουν οι εν λόγω κανονισμοί.
- 3) Ο κανόνας διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 δεν έχει εφαρμογή στις αγωγές για τη διαπίστωση μη παραποίησης/απομίμησης που προβλέπονται από το άρθρο 81, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002.
- 4) Ο κανόνας διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 δεν έχει εφαρμογή σε αγωγές για τη διαπίστωση κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης και αθέμιτου ανταγωνισμού οι οποίες είναι συναφείς με αγωγή για τη διαπίστωση μη παραποίησης/απομίμησης κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, υπό την έννοια ότι, για να γίνουν δεκτές οι πρώτες, πρέπει προηγουμένως να γίνει δεκτή η αγωγή για τη διαπίστωση μη παραποίησης/απομίμησης.

(¹) ΕΕ 410 της 7.11.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Μαΐου 2017 η Vatsева κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Απριλίου 2017 στην υπόθεση T-920/16, Vatsева κατά Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

(Υπόθεση C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Vatsева (εκπρόσωπος: K. Mladenova, advokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Με διάταξη της 6ης Ιουλίου 2017 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως απαράδεκτη.

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 22 Μαΐου 2017 — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu κατά College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Υπόθεση C-293/17)

(2017/C 293/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Καθών: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Δύνανται μια δραστηριότητα η οποία δεν εμπίπτει στην έννοια του έργου κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/92/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, επειδή δεν αποτελεί υλική επέμβαση στο φυσικό περιβάλλον, να συνιστά έργο κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (στο εξής: οδηγία για τους οικοτόπους) επειδή η δραστηριότητα αυτή μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις σε περιοχή του δικτύου Natura 2000;

2) Αν ληφθεί ως σημείο αφετηρίας ότι η εναπόθεση λιπάσματος επί ή εντός του εδάφους αποτελεί έργο, πρέπει τότε, σε περίπτωση που η εναπόθεση αυτή πραγματοποιήθηκε νόμιμα πριν το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους καταστεί εφαρμοστέο σε περιοχή του δικτύου Natura 2000, και εξακολουθεί να πραγματοποιείται, να κριθεί ότι πρόκειται για ένα και το αυτό έργο, ακόμη και αν η λίπανση δεν πραγματοποιείται στα ίδια γεωτεμάχια, στις ίδιες ποσότητες και με τις ίδιες τεχνικές;

Έχει σημασία για την εκτίμηση του αν πρόκειται για ένα και το αυτό έργο το ότι η εναπόθεση αζώτου λόγω της αποδέσεως λιπάσματος επί ή εντός του εδάφους δεν αυξήθηκε αφότου το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους κατέστη εφαρμοστέο στην περιοχή του δικτύου Natura 2000;

3) Αντιτίθεται το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους σε νομοθετική ρύθμιση η οποία έχει ως αποτέλεσμα ότι μια δραστηριότητα η οποία συνδέεται άρρηκτα με ένα έργο και ως εκ τούτου πρέπει και αυτή να χαρακτηριστεί ως έργο, όπως η βόσκηση βοοειδών μονάδας γαλακτοπαραγωγής, εξαιρείται από την υποχρέωση λήψεως άδειας, οπότε για τη δραστηριότητα αυτή δεν απαιτείται ατομική έγκριση, λαμβανομένου υπόψη ότι οι επιπτώσεις αυτής της επιτρεπόμενης χωρίς άδεια δραστηριότητας αποτέλεσαν το αντικείμενο δέουσας εκτιμήσεως για τη θέσπιση αυτής της νομοθετικής ρυθμίσεως;

3α) Αντιτίθεται το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους σε νομοθετική ρύθμιση η οποία έχει ως αποτέλεσμα ότι ορισμένη κατηγορία έργων, όπως η εναπόθεση λιπάσματος επί ή εντός του εδάφους, εξαιρείται από την υποχρέωση λήψεως άδειας, οπότε για τη δραστηριότητα αυτή δεν απαιτείται ατομική έγκριση, λαμβανομένου υπόψη ότι οι επιπτώσεις αυτής της επιτρεπόμενης χωρίς άδεια δραστηριότητας αποτέλεσαν το αντικείμενο δέουσας εκτιμήσεως για τη θέσπιση αυτής της νομοθετικής ρυθμίσεως;

4) Μήπως η δέουσα εκτίμηση στην οποία βασίζεται η εξαίρεση από την υποχρέωση λήψεως άδειας για τη βόσκηση βοοειδών και την εναπόθεση λιπάσματος επί ή εντός του εδάφους, και στο πλαίσιο της οποίας ελήφθησαν υπόψη η αναμενόμενη έκταση και ένταση των δραστηριοτήτων αυτών και της οποίας το συμπέρασμα είναι ότι κατά μέσον όρο μπορεί να αποκλειστεί αύξηση της εναποθέσεως αζώτου λόγω των δραστηριοτήτων αυτών, ικανοποιεί τις απαιτήσεις που θέτει το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους;

4α) Έχει εν προκειμένω σημασία το ότι η εξαίρεση από την υποχρέωση λήψεως άδειας συνδέεται με το Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 (PAS) στο οποίο λαμβάνεται ως σημείο αφετηρίας μείωση της συνολικής εναποθέσεως αζώτου σε ευπρόσβλητους από το άζωτο τόπους φυσικής κληρονομιάς σε περιοχές του δικτύου Natura 2000 και ότι η εξέλιξη της εναποθέσεως στις περιοχές του δικτύου Natura 2000 στο πλαίσιο του Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 παρακολουθείται σε ετήσια βάση, και, όταν προκύπτει ότι η μείωση είναι λιγότερο ευνοϊκή από την αναμενόμενη στο πλαίσιο της δέουσας εκτιμήσεως του προγράμματος, πραγματοποιείται εν ανάγκη προσαρμογή;

5) Δύνανται στο πλαίσιο της δέουσας εκτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους, η οποία πραγματοποιήθηκε για ένα πρόγραμμα όπως το Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, να ληφθούν υπόψη οι θετικές συνέπειες των μέτρων διατηρήσεως και των κατάλληλων μέτρων τα οποία ελήφθησαν για υπάρχουσες εκτάσεις τύπων οικοτόπων και βιοτόπων σε εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας αυτής;

5α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 5: δύνανται οι θετικές συνέπειες των μέτρων διατηρήσεως και των κατάλληλων μέτρων να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο δέουσας εκτιμήσεως για ένα πρόγραμμα όταν κατά τον χρόνο της δέουσας εκτιμήσεως τα μέτρα αυτά δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί και οι θετικές τους συνέπειες δεν έχουν ακόμη επέλθει;

Έχει συναφώς σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι η δέουσα εκτίμηση περιλαμβάνει οριστικές διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών οι οποίες βασίζονται στις πιο προωθημένες επιστημονικές γνώσεις επί του θέματος, το ότι η εφαρμογή και το αποτέλεσμα των μέτρων αυτών παρακολουθούνται και, αν εντεύθεν προκύψει ότι τα αποτελέσματα είναι λιγότερο ευνοϊκά από εκείνα που ελήφθησαν υπόψη κατά τη δέουσα εκτίμηση, θα ληφθούν μέτρα προσαρμογής, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο;

- 6) Δύνανται τα θετικά αποτελέσματα της αυτόνομης μείωσης της εναποθέσεως αζώτου τα οποία θα εκδηλωθούν κατά την περίοδο ισχύος του Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της δέουσας εκτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικότοπους;

Έχει συναφώς σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι η δέουσα εκτίμηση περιλαμβάνει οριστικές διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών οι οποίες βασίζονται στις πιο προωθημένες επιστημονικές γνώσεις επί του θέματος, το ότι η αυτόνομη μείωση της εναποθέσεως αζώτου παρακολουθείται και, αν εντεύθεν προκύψει ότι τα αποτελέσματα είναι λιγότερο ευνοϊκά από εκείνα που ελήφθησαν υπόψη κατά τη δέουσα εκτίμηση, θα ληφθούν μέτρα προσαρμογής, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο;

- 7) Δύνανται μέτρα αποκατάστασης, τα οποία ελήφθησαν στο πλαίσιο του Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 και τα οποία έχουν ως σκοπό ένας συγκεκριμένος επιβαρυντικός για το περιβάλλον παράγοντας, όπως η εναπόθεση αζώτου, να μην έχει επιβλαβείς συνέπειες για υπάρχουσες εκτάσεις τύπων οικοτόπων ή βιοτόπων, να χαρακτηριστούν ως μέτρα προστασίας κατά την έννοια της σκέψεως 28 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2014 στην υπόθεση Briels (ECLI:EU:C:2014:330), τα οποία μπορούν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο μιας δέουσας εκτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικότοπους;

7α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 7: δύνανται οι θετικές συνέπειες των μέτρων προστασίας, οι οποίες μπορούν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της δέουσας εκτιμήσεως, να ληφθούν υπόψη όταν, κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως της εκτιμήσεως αυτής, τα μέτρα αυτά δεν είχαν ακόμη εφαρμοστεί και οι θετικές τους συνέπειες δεν έχουν ακόμη επέλθει;

Έχει συναφώς σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι η δέουσα εκτίμηση περιλαμβάνει οριστικές διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών οι οποίες βασίζονται στις πιο προωθημένες επιστημονικές γνώσεις επί του θέματος, ότι η εφαρμογή και το αποτέλεσμα των μέτρων αυτών παρακολουθούνται και, αν εντεύθεν προκύψει ότι τα αποτελέσματα είναι λιγότερο ευνοϊκά από εκείνα που ελήφθησαν υπόψη κατά τη δέουσα εκτίμηση, θα ληφθούν μέτρα προσαρμογής, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο;

- 8) Είναι η αρμοδιότητα για την επιβολή υποχρεώσεων κατά την έννοια του άρθρου 2.4 του Wet natuurbescherming, την οποία η αρμόδια αρχή πρέπει να ασκήσει αν, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατηρήσεως, αυτό είναι αναγκαίο για μια περιοχή του δικτύου Natura 2000, ένα αρκούντως προληπτικό μέσο για την εφαρμογή, όσον αφορά τη βόσκηση βοοειδών και την εναπόθεση λιπάσματος επί ή εντός του εδάφους, του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας για τους οικότοπους;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 26, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 22 Μαΐου 2017 — Stichting Werkgroep Behoud de Peel κατά College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

(Υπόθεση C-294/17)

(2017/C 293/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Καθού: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (οδηγία για τους οικοτόπους), σε νομοθετική ρύθμιση που σκοπό έχει τα έργα και άλλες δραστηριότητες που προκαλούν εναπόθεση αζώτου μη υπερβαίνουσα την κατώτατη ή την οριακή τιμή να εξαιρούνται από την υποχρέωση εγκρίσεως και έτσι να μη προϋποθέτουν ατομική έγκριση, λαμβανομένου υπόψη ότι τα σωρευτικά αποτελέσματα όλων αυτών των έργων και δραστηριοτήτων που μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη νομοθετική ρύθμιση έγιναν το αντικείμενο δέουσας εκτιμήσεως με σκοπό τη θέσπιση της νομοθετικής αυτής ρυθμίσεως;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ στο ότι η δέουσα εκτίμηση για ένα πρόγραμμα, στο οποίο αξιολογήθηκε η καθοριζόμενη συνολική ποσότητα εναποθέσεως αζώτου, χρησιμεύει ως βάση για τη χορήγηση άδειας (ατομικής εγκρίσεως) για σχέδιο ή άλλη δραστηριότητα το οποίο προκαλεί εναπόθεση αζώτου εμπίπτουσα στο περιθώριο εναποθέσεως που αξιολογήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού;
- 3) Δύνανται στο πλαίσιο της δέουσας εκτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, η οποία πραγματοποιήθηκε για ένα πρόγραμμα όπως το Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, να ληφθούν υπόψη οι θετικές συνέπειες των μέτρων διατήρησης και των κατάλληλων μέτρων τα οποία ελήφθησαν για υπάρχουσες εκτάσεις τύπων οικοτόπων και βιοτόπων σε εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας αυτής;

3α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3: δύνανται οι θετικές συνέπειες των μέτρων διατήρησης και των κατάλληλων μέτρων να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο δέουσας εκτιμήσεως για ένα πρόγραμμα όταν κατά τον χρόνο της δέουσας εκτιμήσεως τα μέτρα αυτά δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί και οι θετικές τους συνέπειες δεν έχουν ακόμη επέλθει;

Έχει συναφώς σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι η δέουσα εκτίμηση περιλαμβάνει οριστικές διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών οι οποίες βασίζονται στις πιο προωθημένες επιστημονικές γνώσεις επί του θέματος, το ότι η εφαρμογή και το αποτέλεσμα των μέτρων αυτών παρακολουθούνται και, αν εντεύθεν προκύψει ότι τα αποτελέσματα είναι λιγότερο ευνοϊκά από εκείνα που ελήφθησαν υπόψη κατά τη δέουσα εκτίμηση, θα ληφθούν μέτρα προσαρμογής, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο;

- 4) Δύνανται τα θετικά αποτελέσματα της αυτόνομης μείωσης της εναποθέσεως αζώτου τα οποία θα εκδηλωθούν κατά την περίοδο ισχύος του Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της δέουσας εκτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ;

Έχει συναφώς σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι η δέουσα εκτίμηση περιλαμβάνει οριστικές διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών οι οποίες βασίζονται στις πιο προωθημένες επιστημονικές γνώσεις επί του θέματος, το ότι η αυτόνομη μείωση της εναποθέσεως αζώτου παρακολουθείται και, αν εντεύθεν προκύψει ότι τα αποτελέσματα είναι λιγότερο ευνοϊκά από εκείνα που ελήφθησαν υπόψη κατά τη δέουσα εκτίμηση, θα ληφθούν μέτρα προσαρμογής, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο;

- 5) Δύνανται μέτρα αποκαταστάσεως, τα οποία ελήφθησαν στο πλαίσιο του Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 και τα οποία έχουν ως σκοπό ένας συγκεκριμένος επιβαρυντικός για το περιβάλλον παράγοντας, όπως η εναπόθεση αζώτου, να μην έχει επιβλαβείς συνέπειες για υπάρχουσες εκτάσεις τύπων οικοτόπων ή βιοτόπων, να χαρακτηριστούν ως μέτρα προστασίας κατά την έννοια της σκέυεως 28 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2014 στην υπόθεση Briels (ECLI:EU:C:2014:330), τα οποία μπορούν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο μιας δέουσας εκτιμήσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ;

5α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 5: δύνανται οι θετικές συνέπειες των μέτρων προστασίας, οι οποίες μπορούν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της δέουσας εκτιμήσεως, να ληφθούν υπόψη όταν, κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως της εκτιμήσεως αυτής, τα μέτρα αυτά δεν είχαν ακόμη εφαρμοστεί και οι θετικές τους συνέπειες δεν έχουν ακόμη επέλθει;

Έχει συναφώς σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι η δέουσα εκτίμηση περιλαμβάνει οριστικές διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών οι οποίες βασίζονται στις πιο προωθημένες επιστημονικές γνώσεις επί του θέματος, ότι η εφαρμογή και το αποτέλεσμα των μέτρων αυτών παρακολουθούνται και, αν εντεύθεν προκύψει ότι τα αποτελέσματα είναι λιγότερο ευνοϊκά από εκείνα που ελήφθησαν υπόψη κατά τη δέουσα εκτίμηση, θα ληφθούν μέτρα προσαρμογής, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο;

⁽¹⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 31 Μαΐου 2017 — Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) κ.λπ. κατά Z

(Υπόθεση C-326/17)

(2017/C 293/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στις υποθέσεις της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X και Y

Ανααιρεσίβλητος: Z

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 1999/37/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, σχετικά με τα έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων, εφαρμογή στα μηχανοκίνητα οχήματα που υφίσταντο πριν από τις 29 Απριλίου 2009, την ημερομηνία από την οποία τα κράτη μέλη έπρεπε να εφαρμόζουν τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας 2007/46/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά;
- 2) Είναι ένα σύνθετο μηχανοκίνητο όχημα το οποίο αποτελείται, αφενός, από ουσιώδη εξαρτήματα που κατασκευάστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2007/46/EK [...] και, αφετέρου, από ουσιώδη εξαρτήματα που προστέθηκαν μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής, μηχανοκίνητο όχημα που ήδη υφίστατο πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής, ή πρέπει να θεωρηθεί ως όχημα που κατασκευάστηκε μόνο μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής;
- 3) Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/37/EK [...], έχει η κατά το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής υποχρέωση αναγνώρισης εφαρμογή χωρίς περιορισμό όταν στην άδεια κυκλοφορίας στοιχεία δεν έχουν συμπληρωθεί (που βάσει των παραρτημάτων της οδηγίας αυτής ήταν υποχρεωτικό να συμπληρωθούν) δίπλα σε συγκεκριμένους κοινοτικούς κωδικούς, αλλά τα στοιχεία αυτά μπορούν εύκολα να βρεθούν;
- 4) Δύναται ένα κράτος μέλος βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας 1999/37/EK [...] να αναγνωρίσει άδεια κυκλοφορίας άλλου κράτους μέλους, αλλά να υποβάλει το όχημα σε τεχνικό έλεγχο κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 6, της οδηγίας 2007/46/EK [...] και, αν το όχημα δεν ικανοποιεί τις δικές του τεχνικές απαιτήσεις, δύναται αυτό να έχει ως συνέπεια την άρνηση εκδόσεως άδειας κυκλοφορίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 1999, L 138, σ. 57.

⁽²⁾ ΕΕ 2007, L 263, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Ιουνίου 2017 — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. κατά Germanwings GmbH

(Υπόθεση C-330/17)

(2017/C 293/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Ανααιρεσίβλητη: Germanwings GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι υποχρεωτικός επισημαινόμενοι σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερη και τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1008/2008/ΕΚ⁽¹⁾ αεροπορικοί ναύλοι για ενδοκοινοτικές αεροπορικές μεταφορές να αναγράφονται σε συγκεκριμένο νόμισμα, εφόσον δεν αναφέρονται σε ευρώ;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Σε ποιο εθνικό νόμισμα επιτρέπεται να αναγράφονται οι ναύλοι κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 18, και του άρθρου 23, παράγραφος 1, δεύτερη και τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1008/2008/ΕΚ σε περίπτωση που αερομεταφορέας εγκατεστημένος σε κράτος μέλος (εν προκειμένω στη Γερμανία) διαφημίζει και προσφέρει σε καταναλωτή, μέσω του διαδικτύου, αεροπορική μεταφορά με τόπο αναχωρήσεως σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω στο Ηνωμένο Βασίλειο);

Είναι κρίσιμο, στο πλαίσιο αυτό, ότι για τη σχετική προσφορά χρησιμοποιείται μια διεύθυνση στο διαδίκτυο με διαδικτυακό τομέα ανωτάτου επιπέδου (top-level domain) που αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη χώρα (εν προκειμένω: www.germanwings.de) και παραπέμπει, ειδικότερα, στο κράτος μέλος της έδρας του αερομεταφορέα, ενώ και ο καταναλωτής διαμένει στο κράτος μέλος αυτό;

Ασκεί επιρροή το αν όλοι οι αερομεταφορείς ή η πλειονότητά τους αναγράφουν τους επίμαχους ναύλους στο εθνικό νόμισμα του τόπου αναχωρήσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσής των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2017 — S κατά ΕΑ κ.λπ.

(Υπόθεση C-367/17)

(2017/C 293/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: S

Ενιστάμενες: ΕΑ, ΕΒ, ΕC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η αίτηση που υποβλήθηκε στις 15 Φεβρουαρίου 2007 ενώπιον της αρμόδιας εθνικής αρχής (εν προκειμένω: του Deutsches Patent- und Markenamt [γερμανικού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και Σημάτων]) με σκοπό την τροποποίηση των προδιαγραφών προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως, ώστε ο τεμαχισμός σε φέτες και η συσκευασία του προϊόντος (εν προκειμένω: του Schwarzwälder Schinken) να πραγματοποιούνται μόνο στην περιοχή παραγωγής, να κριθεί με βάση τον κανονισμό 510/2006⁽¹⁾ που ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως ή με βάση τον κανονισμό 1151/2012⁽²⁾ που ισχύει κατά τον χρόνο κρίσεως της αιτήσεως;
- 2) Σε περίπτωση που η κρίση της αιτήσεως πρέπει να στηριχθεί στον ισχύοντα πλέον κανονισμό 1151/2012:

2.1 α) Δύνανται το γεγονός ότι η ακατάλληλη μεταφορά του προϊόντος με σκοπό τη μεταποίηση (τεμαχισμός σε φέτες και συσκευασία) σε άλλες περιοχές μπορεί να μειώσει την αυθεντική γεύση, την αυθεντική ποιότητα και τον χρόνο διατηρήσεως του προϊόντος, να αιτιολογήσει επαρκώς για το συγκεκριμένο προϊόν, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1151/2012, το ότι ο τεμαχισμός σε φέτες και η συσκευασία του πρέπει να πραγματοποιούνται μόνο στην περιοχή παραγωγής, λαμβανομένου υπόψη του στοιχείου της διασφάλισης της ποιότητας του προϊόντος;

β) Δύνανται οι προβλεπόμενες απαιτήσεις των προδιαγραφών για τον τεμαχισμό σε φέτες και τη συσκευασία, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τους ισχύοντες κανόνες υγιεινής για τα τρόφιμα, να αιτιολογήσουν επαρκώς για το συγκεκριμένο προϊόν, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1151/2012, το ότι ο τεμαχισμός σε φέτες και η συσκευασία του πρέπει να πραγματοποιείται μόνο στην περιοχή παραγωγής, λαμβανομένου υπόψη του στοιχείου της διασφάλισης της ποιότητας του προϊόντος;

2.2 α) Δύναται, καταρχήν, ο κανόνας που προβλέπεται στο πλαίσιο των προδιαγραφών προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως και συνίσταται στο ότι ο τεμαχισμός σε φέτες και η συσκευασία πρέπει να πραγματοποιείται μόνο στην περιοχή παραγωγής, να αιτιολογηθεί επαρκώς για το συγκεκριμένο προϊόν, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1151/2012, για τον λόγο ότι οι ενδεχόμενοι έλεγχοι (παραγωγής) στην περιοχή παραγωγής (άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', σε συνδυασμό με το άρθρο 36, παράγραφος 3, στοιχείο α', και το άρθρο 37 του κανονισμού 1151/2012) είναι αυστηρότεροι και παρέχουν εν γένει υψηλότερες εγγυήσεις από τους ελέγχους (καταχρήσεων) κατά την έννοια του άρθρου 36, παράγραφος 3, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 38 του κανονισμού 1151/2012;

β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2.2α:

Δικαιολογείται διαφορετική εκτίμηση όταν το προϊόν έχει υψηλή ζήτηση και πέραν της συγκεκριμένης περιοχής και ο τεμαχισμός σε φέτες και η συσκευασία του πραγματοποιούνται σε σημαντικό βαθμό εκτός της περιοχής παραγωγής, ακόμη και αν δεν έχουν διαπιστωθεί μέχρι τούδε συγκεκριμένες περιπτώσεις καταχρηστικής χρησιμοποίησης της προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού 1151/2012;

2.3 Δύναται ο κανόνας που προβλέπεται στο πλαίσιο των προδιαγραφών προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως, και συνίσταται στο ότι ο τεμαχισμός σε φέτες και η συσκευασία πρέπει να πραγματοποιείται μόνο στην περιοχή παραγωγής, να αιτιολογηθεί επαρκώς για το συγκεκριμένο προϊόν, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1151/2012, για τον λόγο ότι σε διαφορετική περίπτωση δεν εξασφαλίζεται η ανιχνευσιμότητα του μεταποιημένου προϊόντος;

Έχει σημασία, συναφώς, το γεγονός ότι:

α) επιβάλλεται η εξασφάλιση της ανιχνευσιμότητας των τροφίμων, ιδίως των τροφίμων ζωικής προελεύσεως, με βάση το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων⁽³⁾, σε συνδυασμό με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 931/2011 της Επιτροπής, σχετικά με τις απαιτήσεις ανιχνευσιμότητας που ορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τρόφιμα ζωικής προέλευσης⁽⁴⁾.

β) επιβάλλεται η εξασφάλιση της ανιχνευσιμότητας του προϊόντος διά της συμμετοχής των μεταποιητών του προϊόντος σε προαιρετικά από νομικής απόψεως, αλλά αναγκαία εν τοις πράγμασι, ιδιωτικά συστήματα ασφαλείας;

2.4 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε ένα εκ των ερωτημάτων 2.1 έως 2.3:

Δύναται ή επιβάλλεται να προβλεφθεί στο πλαίσιο των προδιαγραφών προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως –ως ηπιότερο μέσο έναντι της υποχρεωτικής μετατοπίσεως του τεμαχισμού σε φέτες και της συσκευασίας στην περιοχή παραγωγής– ότι οι μεταποιητές του προϊόντος που είναι εγκατεστημένοι εκτός της περιοχής παραγωγής πρέπει να ελέγχονται από τις αρχές και τους οργανισμούς (άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1151/2012) που έχουν την αρμοδιότητα να διενεργούν ελέγχους στην περιοχή παραγωγής σύμφωνα με τις σχετικές προδιαγραφές;

3) Σε περίπτωση που η κρίση της αιτήσεως (βλ. πρώτο προδικαστικό ερώτημα) πρέπει να στηριχθεί στον κανονισμό 510/2006, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να απαντηθούν τα επιμέρους ερωτήματα που υποβάλλονται στο πλαίσιο του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος με βάση τον κανονισμό 510/2006 και ιδίως με βάση το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού αυτού σε συνδυασμό με το άρθρο 8 και την αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1898/2006 της Επιτροπής, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 343, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 31, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 242, σ. 2.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 369, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Ιουνίου 2017 — Shajin Ahmed κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-369/17)

(2017/C 293/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Shajin Ahmed

Καθού: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάγεται από την έκφραση «έχει διαπράξει σοβαρό έγκλημα» του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας ⁽¹⁾, ότι μοναδικό κριτήριο βάσει του οποίου πρέπει να καθοριστεί εάν ο αιτών άσυλο έχει διαπράξει αδίκημα λόγω του οποίου ενδέχεται να αποκλειστεί από την επικουρική προστασία αποτελεί η εκ του νόμου προβλεπόμενη ποινή για συγκεκριμένο αδίκημα σύμφωνα με το δικαιοσυγκεκριμένου κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 337, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 29 Ιουνίου 2017 — Konkurrensverket κατά SJ AB

(Υπόθεση C-388/17)

(2017/C 293/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Konkurrensverket

Αναρρεσίβλητη: SJ AB

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2004/17 ⁽¹⁾ την έννοια ότι υφίσταται δίκτυο για την παροχή υπηρεσιών μεταφορών όταν υπηρεσίες μεταφορών, σε σιδηροδρομικό δίκτυο εσωτερικών και διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών που υπόκειται σε κρατική διαχείριση, παρέχονται σύμφωνα με διατάξεις εθνικής νομοθεσίας για τη μεταφορά της οδηγίας 2012/34/ΕΕ ⁽²⁾ στο εσωτερικό δικαιο, οι οποίες συνεπάγονται ότι η κατανομή της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής βασίζεται στα αιτήματα των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και επιβάλλουν την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων στο μέτρο του δυνατού;

- 2) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/17 την έννοια ότι δραστηριότητα η οποία ασκείται από σιδηροδρομική επιχείρηση, όπως αυτή την οποία αφορά η οδηγία 2012/34, και η οποία συνεπάγεται την παροχή υπηρεσιών μεταφορών προς το κοινό σε σιδηροδρομικό δίκτυο συνιστά διάθεση ή εκμετάλλευση δικτύου κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως της οδηγίας;

- (¹) Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 1).
- (²) Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου (ΕΕ L 343, σ. 2).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) στις
29 Ιουνίου 2017 — Sindicatul Energia Oradea κατά SC Termoelectrica SA**

(Υπόθεση C-392/17)

(2017/C 293/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Oradea

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Sindicatul Energia Oradea

Εφεσίβλητη: SC Termoelectrica SA

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδου με το άρθρο 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, με το άρθρο 151 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 153 ΣΛΕΕ, καθώς και με τις διατάξεις της οδηγίας-πλαisiού 89/391/ΕΟΚ (¹) και των μεταγενέστερων ειδικών οδηγιών, οι διατάξεις της υπουργικής αποφάσεως 50/1990, όπως αυτή ερμηνεύθηκε στην απόφαση 9/2016 που εξέδωσε υπέρ του νόμου το ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Ρουμανίας)] (δεσμεύουσα τα τακτικά δικαστήρια), με την οποία κρίθηκε ότι οι χώροι εργασίας που υπάγονται στις ομάδες I και II είναι αυτοί που προβλέπονται ρητώς και αποκλειστικώς στα παραρτήματα 1 και 2 της υπουργικής αποφάσεως, τα δε δικαστήρια δεν μπορούν να επεκτείνουν την εφαρμογή των διατάξεων της εν λόγω υπουργικής αποφάσεως σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν στους εργαζομένους συνταξιοδοτικά πλεονεκτήματα λόγω των δύσκολων συνθηκών εργασίας υπό τις οποίες οι πρώην εργαζόμενοι άσκησαν τη δραστηριότητά τους;

- (¹) Οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ 1989, L 183, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-399/17)

(2017/C 293/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Němečková και E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία καθόσον αρνήθηκε να διασφαλίσει την παραλαβή κατόπιν επιστροφής του υλικού TPS-NOLO (Geobal), το οποίο είχε μεταφερθεί από την Τσεχική Δημοκρατία στο Katowice, Πολωνία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 24, παράγραφος 2, και το άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Το υλικό TPS-NOLO, το οποίο μεταφέρθηκε από την Τσεχική Δημοκρατία στο έδαφος της Δημοκρατίας της Πολωνίας και το οποίο προέρχεται από επικίνδυνα απόβλητα ενός χώρου διάθεσης αποβλήτων (λιμνοθάλασσα OSTRAMO), αποθηκεύεται σε έναν άλλο χώρο διάθεσης αποβλήτων στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας και ταξινομείται ως απόβλητο πίσσας προερχόμενο από τη διύλιση, την απόσταξη ή την πυρολυτική επεξεργασία οργανικών υλικών, θεωρείται από τις πολωνικές αρχές απόβλητο που εμπίπτει στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (στο εξής: κανονισμός για τις μεταφορές αποβλήτων).
2. Λόγω του ότι Τσεχική Δημοκρατία αμφισβητεί την ταξινόμηση της επίμαχης ουσίας ως απόβλητου και λόγω της καταχώρισης του υλικού σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ ⁽²⁾ (στο εξής: κανονισμός REACH), ανέκυψε διαφωνία η οποία διέπεται από τον κανόνα του άρθρου 28, παράγραφος 1, του κανονισμού για τις μεταφορές αποβλήτων, καθόσον αυτό προβλέπει ότι το αντικείμενο της διαφωνίας αντιμετωπίζεται ως απόβλητο.
3. Η καταχώριση του υλικού κατ' εφαρμογή του κανονισμού REACH ουδόλως εγγυάται ότι η χρήση της ουσίας δεν έχει αρνητικές συνέπειες για το περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία ή ότι η επίμαχη ουσία παύει αυτομάτως να αποτελεί απόβλητο. Ελλείπει εθνικής αποφάσεως με την οποία να διαπιστώνεται ότι η επίμαχη ουσία έχει φθάσει σε μια κατάσταση στην οποία παύει να συνιστά απόβλητο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η καταχώριση της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του κανονισμού REACH είναι έγκυρη βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.
4. Δεδομένου ότι η επίμαχη ουσία μεταφέρθηκε πέραν των εθνικών συνόρων χωρίς κοινοποίηση, η μεταφορά αυτή θεωρείται «παράνομη μεταφορά» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 35, στοιχείο α', του κανονισμού για τις μεταφορές αποβλήτων. Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές της χώρας αποστολής ενημερώνονται προσηκόντως προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η παραλαβή κατόπιν επιστροφής του αποβλήτου περί του οποίου πρόκειται θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού, πράγμα το οποίο αρνείται αδικαιολόγητα η Τσεχική Δημοκρατία. Η υποχρέωση αυτή δεν είναι αντίθετη προς το άρθρο 128 του κανονισμού REACH το οποίο εγγυάται την ελεύθερη κυκλοφορία των ουσιών, μειγμάτων ή αντικειμένων κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού REACH, διότι τα απόβλητα εξαιρούνται ρητώς από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού (βλ. άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού REACH).

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 190, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2006, L 396, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Σουηδία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Α κατά Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

(Υπόθεση C-404/17)

(2017/C 293/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: A

Καθής: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει αίτηση περιέχουσα πληροφορίες τις οποίες παρέχει ο προσφεύγων και οι οποίες θεωρούνται αξιόπιστες –και επομένως χρησιμεύουν ως βάση για την εξέταση της εν λόγω αιτήσεως– αλλά ανεπαρκείς για τη στοιχειοθέτηση ανάγκης διεθνούς προστασίας, για τον λόγο ότι από τις πληροφορίες σχετικά με τη χώρα [καταγωγής] προκύπτει ότι οι αρχές παρέχουν αποδεκτή προστασία, να θεωρηθεί προδήλως αβάσιμη κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 8, της αναθεωρημένης οδηγίας 2013/32⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-416/17)

(2017/C 293/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και W. Roels)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα διατάξεων που έχουν ως σκοπό την εξάλειψη της διπλής φορολογήσεως των μερισμάτων, οι οποίες επιτρέπουν σε μητρική εταιρία να συμψηφίσει με τον φόρο κινητών αξιών τον οποίο οφείλει, όταν αναδιανέμει στους μετόχους της τα μερίσματα που της κατέβαλαν οι θυγατρικές της, την πίστωση φόρου που της έχει χορηγηθεί για τη διανομή των μερισμάτων αυτών σε περίπτωση που προέρχονται από θυγατρική εγκατεστημένη στη Γαλλία, αλλά δεν της παρέχουν τη δυνατότητα αυτή αν τα εν λόγω μερίσματα προέρχονται από θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, δεδομένου ότι η εν λόγω νομοθεσία δεν παρέχει, στην τελευταία αυτή περίπτωση, δικαίωμα σε πίστωση φόρου σε σχέση με τη διανομή των εν λόγω μερισμάτων από την εν λόγω θυγατρική, καθόσον, κατά τη νομολογία του Conseil d'État, οι αγωγές για την επιστροφή φόρου κινητών αξιών εισπραχθέντος κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-310/09, Accor⁽¹⁾, γίνονται δεκτές υπό τους ακόλουθους τρεις περιορισμούς:
- το δικαίωμα για επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου κινητών αξιών περιορίζεται λόγω της μη λήψεως υπόψη της φορολογίας στην οποία υπόκεινται οι υποθυγατρικές εταιρίες οι οποίες είναι εγκατεστημένες εκτός Γαλλίας·
- το δικαίωμα για επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου κινητών αξιών περιορίζεται από την επιβολή δυσανάλογων απαιτήσεων σε θέματα αποδείξεως·
- το δικαίωμα για επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου κινητών αξιών περιορίζεται λόγω του ότι η πίστωση φόρου δεν υπερβαίνει το ένα τρίτο του ποσού του αναδιανεμηθέντος στη Γαλλία μερίσματος το οποίο προέρχεται από θυγατρική εγκατεστημένη εκτός Γαλλίας, ενώ το Conseil d'État, ανώτατο διοικητικό δικαστήριο που αποφαινεται σε τελευταίο βαθμό, διατύπωσε τους εν λόγω περιορισμούς χωρίς να υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο, προκειμένου να αποφανθεί για τη συμβατότητα των εν λόγω περιορισμών προς το δίκαιο της Ένωσης,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας καθώς και από τα άρθρα 49, 63 και 267, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσάπτει στη Γαλλία ότι, διά της παγίας νομολογίας του Conseil d'État, του ανωτάτου διοικητικού της δικαστηρίου, αρνήθηκε να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique κατά Accor SA*, επιβάλλοντας ιδίως περιορισμούς αντίθετους προς το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά την επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου, ήτοι του φόρου κινητών αξιών.

Στην απόφασή του *Accor*, η οποία εκδόθηκε επί προδικαστικού ερωτήματος, το Δικαστήριο είχε διαπιστώσει ότι οι γαλλικοί φορολογικοί κανόνες που είχαν ως σκοπό την εξάλειψη της διπλής φορολογήσεως των μερισμάτων ενείχαν διάκριση όσον αφορά τη φορολόγηση μερισμάτων προερχομένων από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ. Επομένως, οι φόροι για τους οποίους το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ήταν αντίθετοι προς το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να επιστραφούν.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Γαλλία δε συμμορφώνεται με την απόφαση του Δικαστηρίου σε τρία συγκεκριμένα σημεία:

- δε λαμβάνει υπόψη τους φόρους που έχουν ήδη καταβάλει οι μη γαλλικές υποδυγατρικές·
- επιβάλλει, προκειμένου να περιορίσει το δικαίωμα επιστροφής φόρου των ενδιαφερομένων εταιριών, απαιτήσεις, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να προσκομισθούν, οι οποίες δεν είναι σύμφωνες με τα κριτήρια που έχει θεσπίσει το Δικαστήριο·
- περιορίζει κατά τρόπο απόλυτο το σύστημα της πιστώσεως φόρου στο ένα τρίτο του μερίσματος που αναδιανέμεται από μη γαλλική θυγατρική εταιρία.

Επιπλέον, οι εν λόγω παραβάσεις οφείλονται στο ότι το Conseil d'État παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να θέσει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique κατά Accor SA*, EU:C:2011:581.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2017 η *Deza, a.s.* κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 11 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-115/15, *Deza, a.s.* κατά ECHA

(Υπόθεση C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: *Deza, a.s.* (εκπρόσωπος: P. DeJl, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: ECHA, Βασίλειο της Δανίας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Βασίλειο της Σουηδίας, Βασίλειο της Νορβηγίας

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-115/15,
- να ακυρώσει την απόφαση του ECHA της 12ης Δεκεμβρίου 2014, αριθ. ED/108/2014,
- να καταδικάσει τον ECHA στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ανααιρεσείουσα, τόσο στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1) Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα τον κανονισμό REACH

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα τον κανονισμό REACH. Η αναιρεσείουσα εξακολουθεί να διατείνεται ότι ο κανονισμός REACH εκδόθηκε *ultra vires*, δεδομένου ότι i) ο ECHA δεν εξουσιοδοτείται να συμπληρώσει τον ήδη υφιστάμενο χαρακτηρισμό της ουσίας DEPH βάσει του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH με νέο χαρακτηρισμό της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού· ii) ότι της εκδόσεως της αποφάσεως REACH προηγήθηκε παράνομη διαδικασία· και iii) ότι η απόφαση REACH καταστρατηγεί τη νομικά δεσμευτική διαδικασία που καθιέρωσε το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τον ορισμό γενικά δεσμευτικών/εναρμονισμένων κριτηρίων για τον χαρακτηρισμό των ενδοκρινικών διαταρακτών.

2) Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή της ασφάλειας δικαίου

Δεδομένου i) ότι με την απόφαση REACH δημιουργήθηκε μια αμφίρροπη, ασαφής και απρόβλεπτη νομική κατάσταση εξαιτίας της οποίας η αναιρεσείουσα δεν γνωρίζει το ακριβές περιεχόμενο των υποχρεώσεων που υπέχει, ii) ότι δεν υπάρχουν γενικά δεσμευτικά/εναρμονισμένα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό των ενδοκρινικών διαταρακτών και iii) ότι ο ECHA δεν εξουσιοδοτείται να συμπληρώσει τον ήδη υφιστάμενο χαρακτηρισμό της ουσίας DEPH βάσει του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH με νέο χαρακτηρισμό της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού, κακώς συμπέρανε το Γενικό Δικαστήριο ότι η απόφαση REACH δεν τελεί σε αντίφαση με την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

3) Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε την απόφαση REACH σε αντίφαση προς τις απαιτήσεις σε σχέση με τον δικαστικό έλεγχο των αποφάσεων των οργανισμών και των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και παραμόρφωσε τα πραγματικά και τα αποδεικτικά στοιχεία.

4) Λόγω των προπαρατεθεισών παρατυπιών, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα της αναιρεσείουσας, όπως επίσης παραβίασε τις αρχές που καθιερώνονται στη Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα σε απρόσκοπτη χρήση της ιδιοκτησίας και την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-427/17)

(2017/C 293/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα ύδατα που συλλέγονται στο μικτό δίκτυο αποχετεύσεως αστικών λυμάτων και ομβρίων υδάτων σε 14 οικισμούς να συγκρατούνται και να διοχετεύονται για επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 2, και το παράρτημα I, σημείο A, και την υποσημείωση 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να προβλέψει δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία ή έστω μη προσκομίζοντας επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ όσον αφορά 25 οικισμούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις του άρθρου 10, και του παραρτήματος I, σημείο B, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα αστικά λύματα τα οποία διοχετεύονται στα δίκτυα αποχετεύσεως 21 οικισμών να υποβάλλονται, πριν την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές, σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο B, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 2, και 3, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις του άρθρου 10, και του παραρτήματος I, σημείο B, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η διάθεση λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων στους οικισμούς Arklow (IEAG_547) και Castlebridge (IEAG_515) να υπόκειται σε προηγούμενους κανόνες ή/και ειδικές άδειες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε οι οικισμοί που υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος να διαθέτουν δίκτυα αποχέτευσης αστικών λυμάτων. Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να θέσει σε λειτουργία μικτό δίκτυο συλλογής και επεξεργασίας τόσο αστικών όσο και ομβρίων υδάτων, τότε το δίκτυο αυτό πρέπει να σχεδιάζεται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται ότι τα ύδατα που διοχετεύονται εκεί συκρατούνται και διοχετεύονται για επεξεργασία, λαμβάνοντας υπόψη τις κλιματικές συνθήκες και τις εποχιακές διακυμάνσεις. Η Επιτροπή φρονεί ότι, βάσει των στοιχείων που έλαβε με την 7η και 8η έκθεση δυνάμει του άρθρου 15 της οδηγίας και βάσει των συζητήσεων με την Ιρλανδία κατά το προ της ασκήσεως της προσφυγής στάδιο, η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με την εν λόγω υποχρέωση όσον αφορά 14 οικισμούς, λόγω μη κατασκευής δικτύου συλλογής ή λόγω υπερβολικών υπερχειλίσεων.

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα οικισμών οι οποίοι υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος να υποβάλλονται, πριν την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία. Επιπλέον, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μεριμνούν ώστε οι απορρίψεις από τους σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο Β, της οδηγίας. Από την αξιολόγηση των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 όσον αφορά 25 οικισμούς, λόγω μη κατασκευής σταθμού επεξεργασίας, αδυναμίας του υπάρχοντος σταθμού επεξεργασίας να επεξεργαστεί το συνολικό φορτίο λυμάτων από τους οικισμούς που εξυπηρετεί, μη συμμορφώσεως με τις προδιαγραφές του παραρτήματος I, σημείο Β, ή μη συμμορφώσεως με το άρθρο 3 της οδηγίας.

Περαιτέρω, το άρθρο 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προσδιορίζουν τις ευαίσθητες περιοχές και να υποβάλλουν σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο Β, τις απορρίψεις από οικισμούς οι οποίοι υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος. Από την αξιολόγηση των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 5 της οδηγίας όσον αφορά 21 οικισμούς.

Κατά το άρθρο 12 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε η διάθεση λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων να υπόκειται σε προηγούμενους κανόνες ή/και ειδικές άδειες. Βάσει των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 12 όσον αφορά δύο οικισμούς στους οποίους οι σταθμοί επεξεργασίας λειτουργούν χωρίς να έχουν λάβει νόμιμη άδεια.

(¹) EE 1991, L 135, σ. 40.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2017 η Meta Group Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-744/14, Meta Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Meta Group Srl (εκπρόσωπος: A. Formica, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει ή/και να μεταρρυθμίσει την απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Meta Group κατά Επιτροπής, T-744/14, ως εσφαλμένη και νόμω αβάσιμη·

- και, ως εκ τούτου, να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις συνιστάμενες σε χρηματική οφειλή υποχρεώσεις της, οι οποίες απορρέουν από τις συμβάσεις επιδοτήσεως του 5ου και του 6ου ΠΠ και του προγράμματος-πλαίσου ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας, για το συνολικό ποσό των 566 377,63 ευρώ, το οποίο αφορά οφειλόμενες και μη καταβληθείσες συνδρομές, καθώς και να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα των συμψηφισμών στους οποίους προέβη η Επιτροπή επί των αξιώσεων που προβάλλει η αναρρεσίουσα·
- και, επομένως, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην αναρρεσίουσα το προμνησθέν ποσό των 566 377,63 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας και λαμβανομένης υπόψη της μεταβολής της αξίας του νομίσματος·
- καθώς και να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η αναρρεσίουσα, για το συνολικό ποσό των 815 000,00 ευρώ ή για το μεγαλύτερο ποσό που ενδέχεται να καθορίσει [το Δικαστήριο] στο πέρας της παρούσας διαδικασίας, επιπλέον της αποκαταστάσεως της πρόσθετης, απορρέουσας από τον παράνομο χαρακτήρα των προμνησθέντων συμψηφισμών, ζημίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

- I. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1134 και 1135 του βελγικού Αστικού Κώδικα όσον αφορά τον δεσμευτικό χαρακτήρα και την καλόπιστη εκτέλεση των συμβάσεων. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1156, 1157 και 1161 του βελγικού Αστικού Κώδικα όσον αφορά την ερμηνεία των συμβάσεων. Παραβίαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη δεσμευτική ισχύ των συμβάσεων, την καλόπιστη εκτέλεση και ερμηνεία των συμβάσεων, καθώς και την ασφάλεια δικαίου.

Απορρίπτοντας τον τρίτο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τους κανόνες του βελγικού Code civil και του ευρωπαϊκού δικαίου όσον αφορά τον δεσμευτικό χαρακτήρα των συμβάσεων, καθόσον δεν αναγνώρισε την υποχρεωτική μεταξύ των συμβαλλομένων ισχύ της ρήτηρας που περιέχεται στη σελίδα 47 του προσαρτήματος της συμβάσεως Ecolink+ και καθόσον αγνόησε το γεγονός ότι η παραπομπή σε αυτήν στη συνημμένη στη σύμβαση μεθοδολογία δεν αναφέρεται στη μεθοδολογία που η META ανέπτυξε και διαβίβασε στην Επιτροπή στις 21.12.2009.

- II. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή του σημείου II.20 του οδηγού για τους αιτούντες υπό το ΠΠ6. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 179 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τα κοινοτικά προγράμματα. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1134, 1135, 1156, 1157 και 1161 του βελγικού Αστικού Κώδικα. Παραβίαση της αρχής της μη αντιφάσεως.

Απορρίπτοντας τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της μη αντιφάσεως, τα κριτήρια του οδηγού για τους αιτούντες υπό το ΠΠ6 και τις διατάξεις του βελγικού Code civil όσον αφορά την καλόπιστη εκτέλεση των συμβάσεων, καθόσον, καιτοι χαρακτήρισε μη δεσμευτικές τις διατάξεις του οδηγού για τους αιτούντες υπό το ΠΠ6, αποφάσισε ότι αυτές εφαρμόζονται αυστηρά και απαρέγκλιτα στην επίμαχη κατάσταση, ιδίως όσον αφορά τα σχετικά με τους εσωτερικούς συμβούλους έξοδα.

- III. Παραβίαση των αρχών του ευρωπαϊκού δικονομικού δικαίου όσον αφορά το δικαίωμα άμυνας και εκατέρωθεν ακροάσεως των διαδίκων. Παράβαση του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας. Παντελής έλλειψη αιτιολογίας επί ουσιώδους σημείου της διαφοράς.

Απορρίπτοντας τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις ευρωπαϊκές αρχές της εκατέρωθεν ακροάσεως των διαδίκων και του δικαιώματος άμυνας και παρέβη το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον δεν εκτίμησε τα νομικά επιχειρήματα που πρόβαλε η νυν αναρρεσίουσα με τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου «Παράρτημα E.4» που κατέθεσε η Επιτροπή επ' ευκαιρία μόνο της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, δεχόμενο ακρίτως τα συμπεράσματα της Επιτροπής και παραλείποντας να αιτιολογήσει επαρκώς την απόφασή του.

- IV. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή του Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes και των διατάξεων του 7ου προγράμματος-πλαίσου. Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καθοριστικού στοιχείου στην επίδικη κατάσταση.

Επιπλέον, απορρίπτοντας τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον δημοσιονομικό οδηγό του έκτου προγράμματος-πλαίσου και παρερμήνευσε τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά, υπολογίζοντας κατά τρόπο εσφαλμένο και παραπλανητικό το σύνολο των δηλωθεισών στη σύμβαση Bridge ωρών, ήτοι στη βάση της αναπόδεικτης υποθέσεως ότι ο εργολάβος απασχολήθηκε κάθε ημέρα του μήνα επί οκτώ συνεχείς ώρες μόνο στις σχετικές με την προμνησθείσα σύμβαση δραστηριότητες.

V. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1134, 1135, 1156, 1157 και 1161 του βελγικού Αστικού Κώδικα. Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ευρωπαϊκού δικαίου, καθόσον εφαρμόζεται και στις συμβατικές σχέσεις ιδιώτη με δημόσιο φορέα.

Απορρίπτοντας τον έβδομο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τους κανόνες του αστικού δικαίου όσον αφορά τον δεσμευτικό χαρακτήρα των συμβάσεων και παραβίασε την αρχή της καλόπιστης εκτελέσεως των συμβάσεων, καθόσον δεν αναγνώρισε ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής, ιδίως με την κατάρτιση του προσαρτήματος, δημιούργησε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της αναιρεσείουσας, όσον αφορά την αποδοχή της μεθοδολογίας που αυτή είχε αναπτύξει.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2017 η Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 16 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (εκπρόσωποι: A. Glos, T. Lübbig και M. Benzing, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-122/15·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 5ης Ιανουαρίου 2015 (αριθ. ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) (αριθ. ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) που διατάσσει τη διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων της αντικαταστάσεως της αποφάσεως της ΕΚΤ της 1ης Σεπτεμβρίου 2014 (αριθ. ECB/SSM/14/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1)·
- επικουρικώς, να ανατρέψει την προαναφερθείσα απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτος λόγος: Παραβίαση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 4, του κανονισμού ΕΕΜ⁽¹⁾ και του άρθρου 70 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ⁽²⁾

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τη σχετική διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ σε συνδυασμό με το άρθρο 70, παράγραφος 1 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ. Κατέληξε εσφαλμένα στο συμπέρασμα ότι οι «ειδικές περιστάσεις», που απαιτούνται για το χαρακτηρισμό ενός ιδρύματος ως λιγότερο σημαντικό, συντρέχουν μόνο όταν η άμεση προληπτική εποπτεία από τις εθνικές αρχές είναι καταλληλότερη για την επίτευξη των στόχων του κανονισμού ΕΕΜ από την άμεση εποπτεία εκ μέρους της ΕΚΤ. Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη στην ερμηνεία του μόνο την αγγλική απόδοση του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ και παραβίασε την αρχή σύμφωνα με την οποία όλες οι γλωσσικές αποδόσεις είναι εξίσου δεσμευτικές. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς παρέλειψε να ερμηνεύσει τους κανόνες δικαίου βάσει του υπέρτερης ισχύος δικαίου υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας σε σχέση με την αρμοδιότητα. Εσφαλμένως δεν έκανε δεκτό ότι συνέτρεχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από την ΕΚΤ και δεν εξέτασε, όπως ακριβώς δεν είχε εξετάσει και προηγουμένως η ΕΚΤ, εάν η αναιρεσείουσα λόγω των από μέρους της προβληθεισών ιδιαίτερων και πραγματικών συνθηκών πρέπει να χαρακτηριστεί, λόγω «ειδικών περιστάσεων», ως λιγότερο σημαντικό ίδρυμα, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ σε συνδυασμό με το άρθρο 70, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη, ως εκ τούτου, την υποχρέωσή του να προβεί σε ενδελεχή εξέταση της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς την ύπαρξη προδηλών σφαλμάτων εκτιμήσεως.

2. Δεύτερος λόγος: Παραμόρφωση της προσβαλλομένης απόφασης και εσφαλμένη εκτίμηση της απαιτήσεως αιτιολογήσεως

Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης και αντικατέστησε την αιτιολογία της ΕΚΤ με την δική του. Επειδή παραμόρφωσε το περιεχόμενο της προσβαλλομένης απόφασης, παρέβλεψε ότι αυτό δεν πληροί τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης δεν έχει συνοχή και περιέχει αντιφάσεις.

3. Τρίτος λόγος: Διαδικαστικό σφάλμα του Γενικού Δικαστηρίου λόγω συμπεριλήψεως στοιχείων που δεν αποτελούσαν αντικείμενο της διαδικασίας

Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου παραβιάζει το δικαίωμα της αναιρεσιούσας σε δίκαιη δίκη και την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως. Το σκεπτικό της απόφασης περιέχει ουσιώδη στοιχεία, τα οποία δεν αποτέλεσαν αυτά καθ' εαυτά αντικείμενο συζήτησης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην ΕΚΤ σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287, σ. 63).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΕ L 141, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — ADR Center κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-644/14) ⁽¹⁾

(«Χρηματοδοτική συνδρομή — Γενικό πρόγραμμα “Θεμελιώδη δικαιώματα και δικαιοσύνη” για την περίοδο 2007-2013 — Ειδικό πρόγραμμα “Αστική Δικαιοσύνη” — Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση αποτελούσα εκτελεστό τίτλο — Άρθρο 299 ΣΛΕΕ — Αρμοδιότητα του εκδότη της πράξεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Αίτημα προκειμένου να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην πληρωμή του οφειλόμενου υπολοίπου δυνάμει συμφωνιών επιχορηγήσεως — Μερικός αναχαρκτηρισμός της προσφυγής — Ρήτρα διατησίας — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Επιλέξιμες δαπάνες»)

(2017/C 293/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-Ενάγουσα: ADR Center SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικά L. Tantalò, στη συνέχεια A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθής-Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά J. Estrada de Solà και L. Cappelletti, στη συνέχεια J. Estrada de Solà και S. Delaude)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή στηριζόμενη στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ με αίτημα να ακυρωθεί η απόφαση C(2014) 4485 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2014, για την ανάκτηση μέρους της χρηματοδοτικής συνδρομής που καταβλήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα σε εκτέλεση τριών συμφωνιών επιχορηγήσεως οι οποίες συνάφθηκαν στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος «Αστική Δικαιοσύνη», και, αφετέρου, αγωγή στηριζόμενη στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να της καταβάλει το οφειλόμενο υπόλοιπο βάσει τριών συμφωνιών επιχορηγήσεως ποσού 49 172,52 ευρώ καθώς και αποζημίωση και τόκους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η ADR Center SpA φέρει τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων του οργάνου αυτού στο πλαίσιο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων, και το ήμισυ των δικών της εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Επιτροπή φέρει το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ADR Center, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της δεύτερης που αφορούν τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 388 της 3.11.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-143/15) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ισπανία — Αποσυνδεδεμένες άμεσες ενισχύσεις για τα έτη αιτήσεων 2008 και 2009 — Πλημμέλειες στο σύστημα ελέγχου — Καθορισμός των δειγμάτων ελέγχου — Βάρος αποδείξεως — Ενισχύσεις αγροτικής ανάπτυξης στην Αυτόνομη Κοινότητα της Καστίλλης και Λεόν για τα έτη αιτήσεων 2009 και 2010 — Επιτόπιοι έλεγχοι — Βασικοί έλεγχοι — Αναλογικότητα)

(2017/C 293/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. Sampol Pucurull και M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και I. Galindo Martín)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/103 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2015, L 16, σ. 33).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στο μέτρο που αφορά τη δημοσιονομική διόρθωση που επιβλήθηκε στο Βασίλειο της Ισπανίας κατόπιν της έρευνας υπ' αριθ. ΑΑ/2009/007/ΕΣ για το έτος αιτήσεων 2009.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 178 της 1.6.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Βέλγιο κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-287/16) (¹)

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από το Βέλγιο — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Μη ανάκτηση λόγω αμέλειας που μπορεί να καταλογισθεί σε φορέα του κράτους μέλους — Μη εξάντληση κάθε δυνατού ενδίκου βοηθήματος — Αναλογικότητα)

(2017/C 293/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: αρχικά J.-C. Halleux και M. Jacobs, εν συνεχεία M. Jacobs, L. Van den Broeck και J. Van Holm, επικουρούμενοι από τους É. Grégoire και J. Mariani, δικηγόρους)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και P. Ondrůšek)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2016/417 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, «για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2016, L 75, σ. 16), κατά το μέρος που αφορά τον αποκλεισμό δαπανών ύψους 9 601 619,00 ευρώ που πραγματοποίησε το Βασίλειο του Βελγίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Cafés Pont κατά EUIPO — Giordano Vini (Art's Cafè)

(Υπόθεση T-309/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Art's Cafè — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, και άρθρο 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 293/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cafés Pont, SL (Sabadell, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Manresa Medina και J. Manresa Medina, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Bonne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Giordano Vini SpA (Diano d'Alba, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Jacobacci και L. Ghedina, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Απριλίου 2016 (υπόθεση R 1110/2015-2), σχετικά με αίτηση για την κήρυξη εκπτώσεως, μεταξύ των Giordano Vini και Cafés Pont.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Cafés Pont, SL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — Mediaexpert κατά EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)

(Υπόθεση T-780/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης mediaexpert — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα mediaexpert — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α' και άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απόδειξη της υπέρξεως, της εγκυρότητας και της εκτάσεως της προστασίας του προγενέστερου σήματος — Πιστοποιητικό καταχώρησης του προγενέστερου σήματος — Μετάφραση — Κανόνες 37 έως 39 και κανόνας 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]

(2017/C 293/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mediaexpert sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Aftyka, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Mediaexpert S.A. (Βαρσοβία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Αυγούστου 2016 (υπόθεση R 2583/2015-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Mediaexpert sp. z o.o. και Mediaexpert S.A..

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη *Mediaexpert sp. z o.o.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 9.1.2017

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — BPC Lux 2 κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-812/14) (¹)**

**(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση των πορτογαλικών αρχών για την
εξυγίανση του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος Banco Espírito Santo — Δημιουργία και
κεφαλαιοποίηση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση
συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έλλειψη έννομου συμφέροντος — Απαράδεκτο)**

(2017/C 293/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Λουξεμβούργο) και οι 19 λοιποί προσφεύγοντες το όνομα των οποίων παρατίθεται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: P. Fajardo, δικηγόρος, J. Webber και M. Steenson, solicitors, και K. Bacon, QC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και P.-J. Loewenthal)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και S. Jaulino, επικουρούμενοι από τον M. Mendes Pereira, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 5682 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Αυγούστου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.39250 (2014/N) — Πορτογαλία — Résolution de Banco Espírito Santo.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η BPC Lux 2 Sàrl και οι λοιποί προσφεύγοντες το όνομα των οποίων παρατίθεται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας δίκης και της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 46 της 9.2.2015.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — De Masi κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-423/16) (¹)**

**[Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΕ) 1049/2001 — Έγγραφα που
αφορούν τις εργασίες της ομάδας Κώδικας δεοντολογίας (φορολογία των επιχειρήσεων) που έχει
συσταθεί από το Συμβούλιο — Απάντηση στις αρχικές αιτήσεις κατόπιν εξεύρεσης λογικής λύσης —
Έλλειψη επιβεβαιωτικής αποφάσεως — Απαράδεκτο]**

(2017/C 293/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fabio De Masi (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Fischer-Lescano, καθηγητής)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά J. Baquero Cruz και F. Erlbacher, στη συνέχεια J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής που περιλαμβάνονται, αφενός, στην από 20 Μαΐου 2016 επιστολή και, αφετέρου, στην από 13 Ιουλίου 2016 επιστολή, με τις οποίες δόθηκε απάντηση στις αιτήσεις του προσφεύγοντος για πρόσβαση στα έγγραφα της ομάδας «Κώδικας δεοντολογίας (Φορολογία των επιχειρήσεων)», οι οποίες είχαν υποβληθεί από τον προσφεύγοντα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο Fabio De Masi φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ C 371 της 10.10.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — Pfizer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-716/16) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Τελωνειακή Ένωση — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική και στατιστική ονοματολογία — Κατάταξη στη συνδυασμένη ονοματολογία — Δασμολογικές διακρίσεις — Δασμοί που εφαρμόζονται στα εμπορεύματα τα οποία εμπίπτουν στις δασμολογικές διακρίσεις — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2017/C 293/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Pfizer Ltd (Sandwich, Ηνωμένο Βασίλειο) και Pfizer Santé familiale (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: L. Catrain González, δικηγόρος, και E. Wright, barrister)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Caeiros και K. Skelly)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/1140 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2016, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 2016, L 189, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τη Pfizer Ltd και τη Pfizer Santé familiale στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 462 της 12.12.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — PGNiG Supply & Trading κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-849/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Αίτηση της Bundesnetzagentur για τροποποίηση των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες εκμεταλλεύσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποίησης των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 293/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αιτούσα: PGNiG Supply & Trading GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Jeżewski, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και K. Herrmann)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως C(2016) 6950 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2016, περί τροποποίησης των όρων εξαιρέσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL από τους κανόνες σχετικά με την πρόσβαση των τρίτων και την τιμολογιακή ρύθμιση που καθορίζει η οδηγία 2003/55/ΕΚ.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 23ης Δεκεμβρίου 2016, PGNiG Supply & Trading κατά Επιτροπής (T-849/16 R).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-883/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Αίτηση της Bundesnetzagentur για τροποποίηση των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες εκμεταλλεύσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποίησης των όρων παρεκκλίσεως από τους ενωσιακούς κανόνες — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 293/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αιτούσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Kawnik και K. Rudzińska)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και K. Herrmann)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και R. Krasuckaitė)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως C(2016) 6950 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2016, περί τροποποίησης των όρων εξαιρέσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL από τους κανόνες σχετικά με την πρόσβαση των τρίτων και την τιμολογιακή ρύθμιση που καθορίζει η οδηγία 2003/55/ΕΚ.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 23ης Δεκεμβρίου 2016, Πολωνία κατά Επιτροπής (T-883/16 R).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-130/17 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Αίτηση της Bundesnetzagentur για τροποποίηση των όρων παρεκκλίσεως από τους κανόνες της Ένωσης για την εκμετάλλευση του αγωγού φυσικού αερίου OPAL — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποίησης των όρων παρεκκλίσεως από τους κανόνες της Ένωσης — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 293/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αιτούσα: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Jeżewski, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και K. Herrmann)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως C(2016) 6950 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με την τροποποίηση των προϋποθέσεων εξαιρέσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL από τους κανόνες περί της προσβάσεως τρίτων και από την τιμολογιακή ρύθμιση που καθορίστηκαν με την οδηγία 2003/55/ΕΚ.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2017 — Argus Security Projects κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-131/17 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — ΕΥΕΔ — Είσπραξη με συμφωνισμό — Αίτηση προσωρινών μέτρων — Χρηματική ζημία — Καθήκον επιμέλειας — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 293/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Argus Security Projects Ltd (Λεμεσός, Κύπρος) (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillerme, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) (εκπρόσωπος: S. Marquardt, επικουρούμενος από τους B. Allemeersch, W. De Meester και G. Scraeyen, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα προσωρινών μέτρων, βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με το οποίο ζητείται, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση των αποφάσεων αποζημιώσεως που εξέδωσε η Επιτροπή για λογαριασμό του υπολόγου της ΕΥΕΔ, ύψους 100 600 ευρώ, 41 522 ευρώ και 52 600 ευρώ, αντίστοιχα (αποφάσεις κοινοποιηθείσες στις 15 Μαρτίου 2017), 58 924 ευρώ (απόφαση κοινοποιηθείσα στις 7 Απριλίου 2017) και 41 422 ευρώ (απόφαση κοινοποιηθείσα στις 19 Απριλίου 2017) και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η ΕΥΕΔ να μην εκδώσει για την αιτούσα απόφαση αποζημιώσεως έως ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση στην ένδικη διαφορά που αφορά την εκτέλεση της συμβάσεως-πλαisiού 2008/14/SEC/RELEX/K8 και εκκρεμεί ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles [πρωτοδικείου Βρυξελλών] (Βέλγιο).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 —
Αντόνιο Conde & Companhia κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-244/17 R)

(Προσωρινά μέτρα — Αλιευτικό σκάφος — Οργάνωσης Αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού —
Παραδεκτό — Ασφαλιστικά μέτρα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος)

(2017/C 293/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Αντόνιο Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J.R. García-Gallardo Gil-Fournier, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Bouquet, A. Lewis και F. Moro)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για τη χορήγηση προσωρινών μέτρων προκειμένου να υποχρεωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μην ασκήσει πίεση στην Πορτογαλική Δημοκρατία για τον αποκλεισμό του αλιευτικού σκάφους *Calvão* από τον κατάλογον των πλοίων με πορτογαλική σημαία που επιτρέπεται να αλιεύουν στη ζώνη διακανονισμού ΝΑΦΟ.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2017– ΤΕ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-392/17)

(2017/C 293/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΤΕ (εκπρόσωπος: J. Bartončík, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί ενάρξεως έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλει παραβίαση βασικής αρχής του δικαίου της Ένωσης –της αρχής της επικουρικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2017 — Deza κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-400/17)

(2017/C 293/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: P. Dejl, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/776 της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2017 ⁽¹⁾ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008 ⁽²⁾ (στο εξής: κανονισμός CLP), στο μέτρο που με αυτόν ταξινομείται και επισήμειται η ουσία ανθρακινόνη, καθόσον συμπεριλαμβάνεται στον πίνακα 3, μέρος 3, του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου η ακόλουθη εγγραφή: Αριθμός ευρετηρίου: 606-151-00-4· Διεθνής χημικός προσδιορισμός: ανθρακινόνη· Αριθμός ΕΚ: 201-549-0· Αριθμός CAS: 84-65-1· Κωδικοί τάξης και κατηγορίας κινδύνου: Carc. 1B· Κωδικοί δήλωσης επικινδυνότητας: H350· Εικονογράμματα κινδύνου, προειδοποιητικές λέξεις, κωδικοί: GHS08 Dgr· Κωδικοί δήλωσης επικινδυνότητας: H350.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράνομη και προδήλως παράτυπη ταξινόμηση και επισήμανση της ουσίας ανθρακινόνη ως καρκινογόνου ουσίας της κατηγορίας 1B, σύμφωνα με τον πίνακα 3, μέρος 3, του παραρτήματος I του κανονισμού CLP.
 - Η ταξινόμηση και η επισήμανση αυτή δεν στηρίζονται σε επαρκείς αποδείξεις, απορρέουσες από αξιόπιστες και αποδεκτές μελέτες που να καταδεικνύουν αιτιώδη σχέση μεταξύ της ουσίας ανθρακινόνη αυτής καθαυτήν και της αυξημένης εμφάνισης καρκίνου στα ζώα εργαστηρίου κατά την έννοια του άρθρου 3.6.1 και του άρθρου 3.6.2., μέρος 3, του παραρτήματος I του κανονισμού CLP.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας και των αρχών που καθιερώνονται στη Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 - Η παράνομη και προδήλως παράτυπη ταξινόμηση και επισήμανση της ουσίας ανθρακινόνη ως καρκινογόνου ουσίας της κατηγορίας 1B, σύμφωνα με τον πίνακα 3, μέρος 3, του παραρτήματος I του κανονισμού CLP συνιστά, μεταξύ άλλων, προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας σε απρόσκοπτη χρήση της ιδιοκτησίας της, καθώς και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, L 116, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2008, L 353, σ. 1.

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2017 — Leino-Sandberg κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-421/17)

(2017/C 293/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Päivi Leino-Sandberg (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: O. Brouwer και S. Schubert, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 3ης Απριλίου 2017, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας να της επιτραπεί η πρόσβαση στην απόφαση της 8ης Ιουλίου 2015, εκδοθείσα σε απάντηση επιβεβαιωτικής αιτήσεως, υποβληθείσας από τρίτον δυνάμει του κανονισμού 1049/2001·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και ελλιπή αιτιολογία ως προς την εφαρμογή της εξαιρέσεως που αφορά την προστασία των δικαστικών διαδικασιών, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού περί διαφάνειας.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ζητούμενο έγγραφο είναι διοικητικό έγγραφο σε τελική μορφή, το οποίο δεν προστατεύεται από εμπιστευτικότητα ή από κάποια άλλη εξαίρεση για μη γνωστοποίηση. Επιπλέον, ακόμη και αν μια τέτοια εξαίρεση έπρεπε να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το καθού προέβη σε προδήλως εσφαλμένη ερμηνεία ή εσφαλμένη εφαρμογή αυτής της εξαιρέσεως, καθώς δεν εξέθεσε με ποιον τρόπο η γνωστοποίηση του ζητούμενου εγγράφου θα έθιγε την προστασία των δικαστικών διαδικασιών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ελλιπή αιτιολογία όσον αφορά την εφαρμογή του κριτηρίου του υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού περί διαφάνειας.
3. Επικουρικός, ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ελλιπή αιτιολογία όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού περί διαφάνειας.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2017 — UF κατά EPSO

(Υπόθεση T-422/17)

(2017/C 293/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: UF (εκπρόσωπος: L. Gudaitė, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 4ης Απριλίου 2017 περί αποκλεισμού του από τον διαγωνισμό γλωσσομαθών νομικών λιθουανικής γλώσσας EPSO/AD/335/16·

- να υποχρεώσει την καθής να του επιτρέψει τη διόρθωση προφανούς σφάλματος και, συγκεκριμένα, την αλλαγή του επιπέδου γνώσεως της πολωνικής γλώσσας από B1 σε C1·
- να τον επαναφέρει στον διαγωνισμό γλωσσομαθών νομικών λιθουανικής γλώσσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του προσφεύγοντος και τον παραπλάνησε, επιβεβαιώνοντας ότι η αίτησή του για συμμετοχή στον διαγωνισμό πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις.
 - Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η καθής, επιβεβαιώνοντας στις 9 Ιανουαρίου 2017 ότι η αίτησή του πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού και επιτρέποντάς του να συμμετάσχει στις δοκιμασίες με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή, τον παραπλάνησε και δεν του έδωσε τη δυνατότητα να διορθώσει σφάλμα εκ προφανούς παραδρομής σχετικά με το επίπεδο γνώσεως της πολωνικής γλώσσας, στο οποίο βασίστηκε ο μεταγενέστερος αποκλεισμός του από τον διαγωνισμό.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής, αποκλείοντας τον προσφεύγοντα από τον διαγωνισμό γλωσσομαθών νομικών λιθουανικής γλώσσας, προσέβαλε τα δικαιώματά του και τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του.
 - Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η καθής, με την απόφαση της 4ης Απριλίου 2017, τον απέκλεισε αδικαιολόγητα από τον διαγωνισμό βάσει του επιπέδου γνώσεως της πολωνικής γλώσσας που είχε δηλώσει στην αίτησή του, δεδομένου ότι η καθής γνώριζε το πραγματικό επίπεδο της γνώσεώς του βάσει πληροφοριών που αυτός είχε δηλώσει με την αίτησή του στο πλαίσιο άλλου διαγωνισμού (EPSO/AD/328/16) και των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού αυτού. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι, κατά τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, η εξεταστική επιτροπή έχει την ευθύνη της δέουσας αξιολογήσεως των διπλωμάτων και πτυχίων που υποβάλλουν οι υποψήφιοι ή της επαγγελματικής ικανότητας που αυτοί δηλώνουν και ότι η απόφασή της περί αποκλεισμού υποψηφίου από διαγωνισμό είναι μέτρο που τον θίγει κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — António Conde & Companhia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-443/17)

(2017/C 293/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J. García-Gallardo Gil-Fournier, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί της αρνήσεώς της να διαβιβάσει αμελλητί στη γραμματεία της Επιτροπής Αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού τις ονομασίες των εχόντων πορτογαλική άδεια εκμεταλλεύσεως σκαφών SANTA ISABEL και CALVÃO, πράγμα που είχε ως επακόλουθο ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο εμπόδισε τα προαναφερθέντα σκάφη να δραστηριοποιούνται, από την 1η Ιουλίου 2017, στις αλιευτικές ζώνες του Βορειοανατολικού Ατλαντικού, όπου θα επρόκειτο να αλιεύουν κοκκινόψαρο και γαρίδες, και ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο, ως εκ τούτου, παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1236/2010 ⁽¹⁾·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, με τον οποίο διατείνεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1236/2010 καθότι ενήργησε κατά τρόπο που συνιστά ανάμειξη στη διαδικασία καταρτίσεως ή γνωστοποιήσεως του καταλόγου των σκαφών τον οποίο συντάξε η Πορτογαλία προκειμένου αυτός να διαβιβαστεί στη γραμματεία της Επιτροπής Αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού. Κατά την προσφεύγουσα, η καθής δεν δικαιούται να διατυπώνει σχόλια σε σχέση με τέτοιους καταλόγους, να τροποποιεί τέτοιους καταλόγους, να διατυπώνει συστάσεις σε σχέση με αυτούς, να τους αξιολογεί, να τους απορρίπτει, να συντάσσει σχέδια τέτοιων καταλόγων ούτε να ασκεί πίεση στα κράτη μέλη όσον αφορά τέτοιους καταλόγους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1236/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου και επιβολής που εφαρμόζεται στη ζώνη της σύμβασης για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2791/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ 2010, L 348, σ. 17).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2017 — *Aston Martin Lagonda* κατά *EUIPO* (Αναπαράσταση πλέγματος στο εμπρόσθιο τμήμα μηχανοκίνητου οχήματος)

(Υπόθεση T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 27.4.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2017 — *Aston Martin Lagonda* κατά *EUIPO* (Αναπαράσταση περσίδων ψυγείου αυτοκινήτου)

(Υπόθεση T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 27.4.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2017 — *DQ* κ.λπ. κατά *Κοινοβουλίου*

(Υπόθεση T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 104 της 3.4.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2017 — GY κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 195 της 19.6.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL